

Plán péče o přírodní rezervaci Studený vrch

na období
2025–2034

JEDNA
PŘÍRODA

Spolufinancováno
Evropskou unií

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR.....	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	4
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany.....	4
1.6 Kategorie IUCN.....	4
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	4
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	4
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav.....	5
1.8 Cíl ochrany.....	7
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	9
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	9
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů.....	9
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů hub, lišejníků, rostlin a živočichů	14
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	22
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	23
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	24
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	25
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	25
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup.....	26
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	29
3. Plán zásahů a opatření.....	30
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	30
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání.....	30
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	31
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	32
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	32
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	32
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	32
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	32
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	32
4. Závěrečné údaje	33
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	33
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	33
4.3 Seznam používaných zkratk	35
4.4 Podklady pro plán péče zpracoval.....	36

5. Přílohy **37**

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	424
kategorie ochrany:	přírodní rezervace
název území:	Studený vrch
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	nařízení
orgán, který předpis vydal:	Správa CHKO Lužické hory
číslo předpisu:	6/2005
datum platnosti předpisu:	2. 11. 2005
datum účinnosti předpisu:	1. 12. 2005

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Ústecký
okres:	Děčín
obec s rozšířenou působností:	Děčín
obec s pověřeným obecním úřadem:	Česká Kamenice
obec:	Česká Kamenice
katastrální území:	Líska

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Katastrální území: 677396 Líska

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
139/1		lesní pozemek		85446	1474
206/4		lesní pozemek		778	200
1476/1		trvalý travní porost		21975	640
1479		lesní pozemek		410	410
1480/1		lesní pozemek		7711	7711
1480/3		trvalý travní porost		4973	138
1489/1		trvalý travní porost		75542	531
1601		lesní pozemek		425390	2949
1602		lesní pozemek		242811	234022
1605/1		lesní pozemek		126	126
1605/2		ostatní plocha	jiná plocha	38790	38790
1606/1		lesní pozemek		249047	249038
1606/2		ostatní plocha	neplodná půda	611	611
1607		lesní pozemek		863	863
1608		lesní pozemek		414	414
1609		lesní pozemek		2446	115
1644		trvalý travní porost		3435	210

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1645		lesní pozemek		142967	140531
1647/1		lesní pozemek		8484	8166
1647/3		lesní pozemek		4316	1986
1650		ostatní plocha	jiná plocha	27716	27716
1651		ostatní plocha	neplošná půda	18253	18253
1652/1		ostatní plocha	neplošná půda	15861	15861
1652/2		ostatní plocha	jiná plocha	1762	1762
1653		lesní pozemek		41020	41020
1654/1		lesní pozemek		3962	3962
1654/2		ostatní plocha	jiná plocha	48	48
1655		ostatní plocha	neplošná půda	13674	13674
1656		lesní pozemek		9452	9452
1657		lesní pozemek		1374	1374
1662		lesní pozemek		7887	7887
1663		lesní pozemek		2320	2320
1664		lesní pozemek		791	791
1665		lesní pozemek		2241	2241
1666		lesní pozemek		417	417
1667		lesní pozemek		281906	281784
1716		ostatní plocha	ostatní komunikace	5057	223
1824		lesní pozemek		3249	1810
1825		ostatní plocha	ostatní komunikace	1529	310
1826		lesní pozemek		1565	1565
1827		lesní pozemek		2449	2449
1828		lesní pozemek		1187	1187
1829		ostatní plocha	ostatní komunikace	4837	4901
1830		lesní pozemek		593	593
1831		ostatní plocha	ostatní komunikace	1798	1788
Celkem					1133074

Ochranné pásmo

Katastrální území: 677396 Líška

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)
136/6		trvalý travní porost		45903	12290
139/1		lesní pozemek		85446	80033
145		lesní pozemek		95	33
197/1		trvalý travní porost		58723	2152
197/6		trvalý travní porost		47031	735
205/4		lesní pozemek		11808	331
206/4		lesní pozemek		778	521
1457/2		ostatní plocha	neplošná půda	957	603
1462		vodní plocha	vodní nádrž přírodní	173	173
1472		trvalý travní porost		3040	900
1473/1		trvalý travní porost		11385	253
1473/3		trvalý travní porost		13714	8445

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)
1476/1		trvalý travní porost		21975	10851
1480/3		lesní pozemek		4973	4973
1481/4		trvalý travní porost		73	73
1482		lesní pozemek		90	90
1489/1		trvalý travní porost		75542	12524
1601		lesní pozemek		425390	52492
1602		lesní pozemek		242811	8576
1605/1		lesní pozemek		126	101
1606/1		lesní pozemek		249047	1926
1609		lesní pozemek		2446	2446
1611		lesní pozemek		13998	13728
1642		lesní pozemek		374549	45694
1644		trvalý travní porost		3435	3393
1645		lesní pozemek		142967	4027
1647/1		lesní pozemek		8484	91
1647/2		lesní pozemek		4302	4302
1647/3		lesní pozemek		4316	2025
1667		lesní pozemek		281906	58
1713		ostatní plocha	ostatní komunikace	3848	1271
1716		ostatní plocha	ostatní komunikace	5057	3096
1824		lesní pozemek		3249	454
1825		ostatní plocha	ostatní komunikace	1529	434
1827		lesní pozemek		2449	2449
1829		ostatní plocha	ostatní komunikace	4837	225
Celkem					281768

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití po- zemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	99,86	22,44		
vodní plochy	-	0,02	zamokřená plocha	-
			rybník nebo nádrž	-
			vodní tok	-
trvalé travní porosty	0,15	5,17		
orná půda	-	-		
ostatní zemědělské pozemky	-	-		
ostatní plochy	13,30	0,55	neplodná půda	9,06
			ostatní způsoby vyu- žití	5,38
zastavěné plochy a nádvoří	-	-		
plocha celkem	113,31	28,18		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park: ne
chráněná krajinná oblast (včetně zóny): Lužické hory, I. zóna
překryv s jiným typem ochrany: CHOPAV Severočeská křída
nadregionální biocentrum
mezinárodní statut ochrany: ne

Natura 2000

ptačí oblast: ne
evropsky významná lokalita: CZ0420082 Studenec

1.6 Kategorie IUCN

IV – území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Ochrana druhově bohatých lesních porostů charakteru květnatých i acidofilních bučin, suťo-
vých lesů a rozsáhlých ploch volných suťových polí na výrazném čedičovém vrchu.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L5.1 Květnaté bučiny	45	<p>Typicky vyvinuté květnaté bučiny zaujímají méně exponované svahy nižšího a středního stupně. Fytocenologicky odpovídají svazu <i>Fagion sylvaticae</i>, s nejednoznačnou asociací příslušností (<i>Galio odorati-Fagetum</i>, <i>Mercuriali perennis-Fagetum</i>).</p> <p>Ve stromovém patru zpravidla převládá buk (<i>Fagus sylvatica</i>), místy i klen (<i>Acer pseudo-platanus</i>), nestálou příměs tvoří jasan (<i>Fraxinus excelsior</i>), mléč (<i>Acer platanoides</i>), řidčeji lípa (převážně <i>Tilia cordata</i>) a jilm horský (<i>Ulmus glabra</i>).</p> <p>Bylinné patro je druhově bohaté, často s převahou širokolistých bylin nad travami. Podílí se na něm zejména svízel vonný (<i>Galium odoratum</i>), bažanka vytrvalá (<i>Mercurialis perennis</i>), pitulník žlutý (<i>Galeobdolon luteum</i>), strdivka jednokvětá (<i>Melica uniflora</i>), kyčelnice cibulkatá a devítilistá (<i>Dentaria bulbifera</i>, <i>D. enneaphyllos</i>), kaprad' samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>), ostřice lesní (<i>Carex sylvatica</i>), čarovník prostřední (<i>Circaea xintermedia</i>), ječmenka evropská (<i>Hordelymus europaeus</i>), pšeníčko rozkladité (<i>Milium effusum</i>), kostřava lesní (<i>Festuca altissima</i>) a rozrazil horský (<i>Veronica montana</i>), v jarním aspektu též sasanka hajní (<i>Anemone nemorosa</i>), árón plamatý (<i>Arum maculatum</i>), dymnivka dutá a bobovitá (<i>Corydalis cava</i>, <i>C. intermedia</i>) a orsej jarní (<i>Ficaria verna</i>). Časté jsou přechody k suťovým lesům a k acidofilním bučinám.</p>	a, b (9130)

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L5.4 Acidofilní bučiny	20	<p>Vyhraněné acidofilní bučiny svazu <i>Luzulo-Fagion</i> mají poměrně malé plošné rozšíření. Vyskytují se nesouvisle po obvodu otevřených sutí, zejména v jižním úbočí, kde bývá ve stromovém patru přítomen i dub zimní (<i>Quercus petraea</i>).</p> <p>Druhově chudému podrostu dominují trávy metlička křivolaká (<i>Avenella flexuosa</i>) a třtina rákosovitá (<i>Calamagrostis arundinacea</i>), roztroušeně se vyskytuje jestřábník lesní (<i>Hieracium murorum</i>) a bika hajní (<i>Luzula luzuloides</i>), na menších plochách dominuje třtina chloupkatá (<i>Calamagrostis villosa</i>), místy i ostřice třeslicovitá (<i>Carex brizoides</i>).</p> <p>Častější jsou přechodné typy ke květnatým bučinám a suťovým lesům. V těchto porostech jsou již přimíšeny některé troficky náročnější byliny, ve stromovém patru pak přistupuje javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>) a jasan (<i>Fraxinus excelsior</i>), jednotlivě i lípa (<i>Tilia cordata</i>).</p> <p>V bylinném patru zpravidla převládají třtiny (většinou <i>Calamagrostis arundinacea</i>), časté jsou kapradiny – kapraď rozložená (<i>Dryopteris dilatata</i>), k. samec (<i>D. filix-mas</i>), bukovník kapraďovitý (<i>Gymnocarpium dryopteris</i>), případně papratka samičí (<i>Athyrium filix-femina</i>) a bukovinec osladičovitý (<i>Phegopteris connectilis</i>), v severních svazích přistupují druhy s přibližně horským rozšířením, jako je čarovník alpský (<i>Circaea alpina</i>), ptačinec hajní (<i>Stellaria nemorum</i>) či sedmikvítek evropský (<i>Trientalis europaea</i>). Porosty tohoto přechodného typu jsou rozšířeny v prostoru tzv. Pralesa v sv. úbočí kopce. Souvislejší rozšíření mají v oblasti vrcholu, kde představují světlostní stádium po plošném úhynu dříve hojně přimíšeného smrku.</p>	a, b (91 10)

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L4 Suťové lesy	20	<p>Ve vyhraněné podobě (as. <i>Mercuriali-Fraxinetum</i>) se vyskytují spíše maloplošně na zahliněných suťích, často na kontaktu s otevřenými suťovisky. Volněji zapojené stromové patro tvoří nejčastěji javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jasan (<i>Fraxinus excelsior</i>), menší měrou buk (<i>Fagus sylvatica</i>) a javor mléč (<i>Acer platanoides</i>), ve zbytcích ještě smrk (<i>Picea abies</i>, dřívě hojný), po obvodu suťových polí v jižních svazích jednotlivě dožívá jedle (<i>Abies alba</i>). V podrostu převažují bylinné druhy s víceméně nitrofilní tendencí.</p> <p>Daleko častější jsou přechodné typy ke květnatým či acidofilním bučinám. V jejich stromovém patru je ve vyšším podílu přítomen buk (<i>Fagus sylvatica</i>), v bylinném patru se vedle širokolistých bylin významně uplatňují trávy, zejména třtina rákosovitá (<i>Calamagrostis arundinacea</i>), místy i strdivka jednokvětá (<i>Melica uniflora</i>).</p>	a, b (9180)
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin, S1.3 Vysokostébelné trávníky skalních terásek	10	<p>Až na malé výjimky (skalky) se jedná o biotopy otevřených suťových polí. Ta jsou velkoplošně rozšířena v jižním až jihozápadním úbočí kopce, a to v podobě tří větších ploch členitého tvaru a několika menších ostrůvků. Suťové pole střední velikosti se nachází v sv. úbočí. Převažuje sterilní substrát kamenitých až balvanitých akumulací, víceméně stabilizovaných. Roztroušeně rostou jednotlivé dřeviny – buky, kleny, mléče, lípy, břízy, jeřáby, zbytkově i smrky. Většina smrku již dřívě uhynula, zbylý smrk z velké části usychá. Bylinné patro je značně nesouvislé, vázané na okrajové partie či ostrůvky s řídkým porostem dřevin. Porosty jsou druhově chudé, s převahou třtiny rákosovité (<i>Calamagrostis arundinacea</i>), dále s metličkou křivolakou (<i>Avenella flexuosa</i>), náprstníkem červeným (<i>Digitalis purpurea</i>), pstročkem dvoulistým (<i>Maianthemum bifolium</i>), maliníkem (<i>Rubus idaeus</i>), starčkem vejčitým (<i>Senecio ovatus</i>), kopřivou dvoudomou (<i>Urtica dioica</i>), řídce i borůvkou (<i>Vaccinium myrtillus</i>). Jde spíše o společenstva pasekového typu. Na balvanech rostou četné mechorosty a epilitické lišejníky. Biotopy S1.2 a S1.3 na sebe často navažují a proto jsou zde pojednány společně.</p>	a, b (8220)

*kód předmětu ochrany: a – předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ; b – předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb.)

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L5.1 Květnaté bučiny	smíšený porost s převahou buku s bohatou prostorovou výstavbou a převážně přírodním vývojem	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rozloha ekosystému (min. 50 ha) ▪ převažující stupeň přirozenosti „les přírodě blízký“ ▪ porosty s bohatou prostorovou výstavbou ▪ převážně dobrý zdravotní stav všech významněji zastoupených lesních dřevin ▪ probíhající přirozená obnova a odrůstání hlavních dřevin ▪ většina odumřelého dřeva je ponechávána v porostech k zetlení
L5.4 Acidofilní bučiny	smíšený porost s převahou buku s bohatou prostorovou výstavbou a převážně přírodním vývojem	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rozloha ekosystému (min. 20 ha) ▪ převažující stupeň přirozenosti „les přírodě blízký“ ▪ porosty s bohatou prostorovou výstavbou ▪ převážně dobrý zdravotní stav všech významněji zastoupených lesních dřevin ▪ probíhající přirozená obnova a odrůstání hlavních dřevin ▪ většina odumřelého dřeva je ponechávána v porostech k zetlení
L4 Suťové lesy	volně zapojený, druhově různorodý porost utvářený přírodními procesy, přirozeně se obnovující	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rozloha ekosystému (min. 20 ha) ▪ převažující stupeň přirozenosti „les přírodě blízký“ ▪ různorodá druhová skladba lesa odpovídající přírodním podmínkám ▪ porosty s bohatou prostorovou výstavbou ▪ převážně dobrý zdravotní stav všech významněji zastoupených lesních dřevin ▪ probíhající přirozená obnova a odrůstání hlavních a přímíšených dřevin
S1.2 Štěrbinová vegetace silikátových skal a drovin, S1.3 Vysokostěbelné trávníky skalních terássek		<ul style="list-style-type: none"> ▪ rozloha ekosystému (min. 12 ha) ▪ suťová pole nejsou narušována lidskou činností ▪ absence nepůvodních druhů ▪ převážně dobrý zdravotní stav přítomných dřevin (stromů)

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Dle geomorfologického členění ČR (Demek & Mackovčín 2006) náleží území PR Studený vrch do Krkonošsko-jesenické soustavy, Krkonošské podsoustavy, celku Lužické hory, podcelku Kytlická hornatina a okrsku Klíčská hornatina. Je situováno v okrajové severozápadní části tohoto geomorfologického okrsku.

Reliéf je členitý, tvoří jej střední a vyšší úbočí poměrně výrazného neovulkanického suku Studenec, jehož vrchol dosahuje nadmořské výšky 737 metrů. Jižní a západní svahy jsou delší a místy i příkřejší než svahy severní a zejména svahy východní, svažítost se většinou pohybuje mezi 15 a 35 stupni. Nejnižší bod se nachází při jihozápadním okraji rezervace, v nadmořské výšce asi 487 metrů. Východní svahy jsou poměrně krátké a méně strmé (nejnižší bod zde leží v 610 m), neboť přecházejí do plochého travnatého sedla mezi Studencem a Malým Javorníkem (Javorkem) a Černým vrchem. Výrazné svahy pokračují i dále za hranicí rezervace, a to zejména na severní a západní straně, kde přecházejí do hlubokých údolních zářezů Studeného potoka (na severu) a Lipnické rokle (na západě).

Úbočí Studence jsou na velké ploše pokryta kamenitou až balvanitou sutí, která místy přechází do otevřených suťových polí, někdy i značných rozměrů. Největší suťová pole se rozkládají v jižním a jihozápadním svahu a jižně od vrcholu kopce. Poněkud menší suťovisko je situováno v severovýchodním úbočí. Méně výrazná (polootvřená) suťová pole se nacházejí severně od vrcholu, kde se však zčásti jedná o druhotná bezlesí podmíněná úhynem smrku.

Geologickou stavbu tvoří vypreparované a silně zvětralé těleso olivinického nefelinitu. Pevná hornina vystupuje na povrch vcelku zřídka, převážně ve vrcholových partiích kopce, většinu svahů pokrývají deluviální hlinitokamenité a balvanité sedimenty. Tyto horniny tvoří pronik, respektive překryv v rámci pískovcového podloží svrchní křídy (březenské souvrství, svrchní coniak). Dle digitální Geologické mapy ČR 1:50 000 (<https://mapy.geology.cz/geocr50>) pískovce vystupují až za hranicí rezervace. Celé sledované území je tudíž budováno neovulkanickými horninami s vyšším obsahem kationtů, což představuje kontrast oproti většině okolního území.

V **půdním pokryvu** rezervace se na území přírodní rezervace dle digitální půdní mapy ČR (<https://mapy.geology.cz/pudy>) střídají rankery a kambizemě, respektive přechody mezi nimi. V citované mapě jsou rozlišeny tyto půdní jednotky: ranker melanický (ve vrcholových partiích), ranker kambický (exponované svahy a sutě), ranker modální (v západním a sv. úbočí), kambizem rankerová (níže v severním, západním a východním úbočí), při dolním okraji území též kambizem modální a kambizem oglejená. Surové půdy otevřených sutí odpovídají rankeru suťovému (v půdní mapě ovšem nevylišenému).

Půdní pokryv rezervace je značně různorodý, zejména co se týče skeletovitosti a podílu organické složky, resp. kvality humusu. Na základě druhového složení vegetace (včetně stromového porostu) lze usuzovat, že se v území vyskytují jak půdy relativně eutrofní a se spíše neutrální reakcí, tak i půdy oligotrofnější a značně kyselé. Poměrně chladné a výrazně humidní klima vede k relativnímu okyselení půd a snížené přístupnosti minerálních živin (zpomalená mineralizace, vyplavování kationtů kyselými srážkami, méně příznivé formy humusu) v porovnání s půdami na podobných substrátech v teplejších a sušších územích.

Klimatologie. Přírodní rezervace Studený vrch je zařazena do chladnější a zejména srážkově bohaté části mírně teplé oblasti, charakterizované klimatickým rajónem MT2 (Quitt 1971). Průměrné roční teploty za roky 1991–2020 se pohybují v intervalu 7–8 °C (spíše při jeho dolní

hranici), průměrná roční suma srážek za stejné období překračuje 900 mm (www.chmi.cz). Svažité reliéf přispívá k dobré cirkulaci vzduchu, tedy ke zmírnění teplotních extrémů. Vzhledem k tomu, že je Studenec poměrně výrazným neovulkanickým sukem, uplatňuje se zde expoziční klima. Severní a východní svahy jsou chladnější, vlhčí a teplotně vyrovnanější než svahy jižní a západní orientace. Klimatické odchylky vykazují i nižší stupně svahů a vrcholové partie. V oblasti vrcholu se častěji vyskytuje mlha a námrazy, vanou zde silnější větry. Specifické lokální klima se do určité míry odráží i ve složení vegetace (koncentrace horských druhů do chladnějších poloh) a do vývoje sutí: suťová pole v severních svazích jsou zřetelně vlhčí a více zahliněná než suťová pole v jižním úbočí.

Hydrologie. Zájmové území leží v povodí Labe, respektive jeho pravostranného přítoku Kamenice. Na území rezervace se nacházejí pouze drobné, zčásti periodické vodoteče, je zde však řada více či méně výrazných pramenišť (zejména ve východním a západním úbočí). Stálé vodní plochy se v území nevyskytují.

Fytogeografie. Přírodní rezervace Studený vrch náleží do fytogeografického obvodu Českomoravské mezofytikum, s okresem 50. Lužické hory (Skalický 1988). Je situována blízko jeho západního okraje, kde hraničí fytogeografické okresy 45. Verneřické středohoří (podokres 45b Českokamenická kotlina) a 46. Labské pískovce (podokres 46d Jetřichovické skalní město).

Květena Lužických hor je přirozeně chudá, což je důsledkem převažujících minerálně chudých a velmi kyselých geologických substrátů (zpravidla křemenných pískovců). To do značné míry platí i pro četná neovulkanická tělesa typu znělců a trachytů. Výjimkou jsou tělesa bazaltoidních hornin, k nimž patří i vrch Studenec. Zatímco na kyselých vyvřelinách jsou přirozeně rozšířeny floristicky velmi monotónní acidofilní (převážně třtinové) bučiny, na výchozech bazaltoidů nacházíme květnaté bučiny a suťové lesy.

V případě Studence je ovšem vliv relativně bazického podkladu do značné míry potlačen chladným a vlhkým podnebím, jež souvisí s vyšší nadmořskou výškou vrchu a jeho umístěním v rámci klimatického systému. Přesto je možné konstatovat, že kombinace stanovištních faktorů je zde v rámci Lužických hor unikátní, neboť jsou zde na rozsáhlých plochách vyvinuty spíše mezotrofní smíšené lesy s horskými prvky (doneslávná i s vysokým podílem autochtonního smrku) s bohatou podrostovou květenou a současně rozsáhlými plochami přirozených bezlesí otevřených sutí bazaltoidní horniny.

Aktuální květena území byla zdokumentována v rámci nedávného inventarizačního průzkumu (Višňák 2018). V hranicích přírodní rezervace bylo zaznamenáno celkem 229 taxonů cévnatých rostlin, většinou jde o charakteristické druhy mezotrofních lesů, lesních pramenišť a mezofilních až hygrofilních luk. Vzácnější květenou reprezentuje 11 taxonů zařazených do národních kategorií červeného seznamu (Grulich 2012, 2017), z nichž 5 náleží do kategorie taxonů ohrožených (C3) a 6 do kategorie vzácnějších taxonů vyžadujících pozornost, méně běžných (C4a). Ze zvláště chráněných druhů se vyskytuje pouze árón plamatý (*Arum maculatum*), nepotvrzené jsou starší údaje o výskytu lilie zlatohlavé (*Lilium martagon*) a měsíčnice vytrvalé (*Lunaria rediviva*). Květena vykazuje vysoký stupeň přirozenosti, nepůvodních druhů je pouze 8, z toho jsou 3 archeofyty a 5 neofytů, z nich nejvíce rozšířeným je náprstník červený (*Digitalis purpurea*).

Potenciální přirozenou vegetaci území tvoří květnaté bučiny (svaz *Fagion sylvaticae*), které často přecházejí do suťových lesů (svaz *Tilio-Acerion*), na okyselených půdách do acidofilních bučin (svaz *Luzulo-Fagion*). Na trvale zamokřených půdách pramenišť a potočních úžlabin jsou fragmentárně vyvinuty jasanovo-olšové luhy (svaz *Alnion incanae*). Značného rozsahu dosahují plochy přirozených bezlesí, jimiž jsou především suťová pole.

Aktuální vegetace PR Studený vrch se příliš neodlišuje od vegetace potenciálně přirozené. Většinu území rezervace zaujímají přírodě blízké listnaté lesy s převažujícím bukem (*Fagus*

sylvatica) a kolísavou příměsí (až místní dominancí) javoru kleny (*Acer pseudoplatanus*) a jasanu (*Fraxinus excelsior*). Na více místech v území se nacházejí kulturně pozměněné lesy s převládajícím smrkem (*Picea abies*), které tvoří spíše menší enklávy v listnatých porostech. Porostní skupiny se smrkem tvoří jen malou část lesního pokryvu rezervace, přičemž podíl smrku se v posledních letech průběžně snižuje v důsledku jeho úhynu. Z dalších dřevin se na stromovém patru lesů významněji podílí javor mléč (*Acer platanoides*), místy též bříza bělokora (*Betula pendula*) a jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), spíše sporadicky a lokálně je přítomna olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), dub zimní (*Quercus petraea*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a jilm horský (*Ulmus glabra*).

Lesní porosty jsou zpravidla vyššího, místy i středního věku, vzrůstu kmenovin s plným nebo víceméně rozvolněným korunovým zápojem. Nižší zápoj stromového patra je projevem probíhajícího rozpadu „přestárých“ porostů, často i předchozího úhynu smrku nebo jilmu. Rozpadová stadia jsou nejvíce rozšířena v horních částech severních úbočí, kde navazují na méně vyhraněná suťová pole. Častá jsou ale i níže v severních svazích, včetně sv. úbočí, kde zahrnují tzv. Prales, chráněný již od roku 1930. Mezernaté porosty se nacházejí též při okrajích otevřených suťových polí. V podobě několika nevelkých enkláv jsou na území rezervace rozšířeny odrostlé mlaziny a tyčkoviny, které jsou výsledkem umělé obnovy, prováděné již v rámci dřívějšího ochrannářského managementu. Jedná se o smíšené, převážně listnaté porosty tvořené bukem, klenem, jasanem, jilmem a jedlí bělokora, místy též smrkem. Porosty se nacházejí ve většinou již spíše rozpadlých (či rozebraných) oplocenkách. Dlouhodobý vliv přemnožené zvěře (jelení a kamzičí) má za důsledek, že přirozená obnova dřevin v lesích rezervace často neodrůstá a porosty si tak většinou udržují jednoetážovou strukturu.

Nelesní vegetace je v území zastoupena v menší míře. Z hlediska plošného podílu jde především o otevřená suťová pole, která tvoří tři velké, členité plochy v jižních svazích Studence a jednu o něco menší plochu ve východní části rezervace. Tato pole představují relativně stabilizované akumulace balvanito-kamenitého materiálu a cévnaté rostliny se na nich vyskytují spíše jen okrajově. Botanicky zajímavější jsou tři menší enklávy s vegetací vlhkých až mezofilních luk a pramenišť. Největší z nich, tzv. Šikmá louka, se nachází při sz. okraji rezervace, dvě menší jsou pak situovány ve východním úbočí vrchu.

Z hlediska fytoocenologického systému (sensu Chytrý 2007–2013) lze na území PR Studený vrch identifikovat následující běžnější typy vegetace.

Květnaté bučiny svazu *Fagion sylvaticae*. Jedná se o nejběžnější typ lesní vegetace v rezervaci, většinou bez jednoznačně vyjádřené asociální příslušnosti. Ve stromovém patru obvykle převládá buk (*Fagus sylvatica*), někdy i javor klen (*Acer pseudoplatanus*), další dřeviny tvoří jen nestálou příměs. Pokryvnost bylinného patra značně kolísá v závislosti na zapojenosti stromového nadrostu, na velkých plochách bylinné patro takřka úplně chybí. V části porostů převažují širokolisté byliny, případně kapradiny, jinde naopak udávají fyziognomii trávy strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*) nebo třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*).

Suťové lesy svazu *Tilio platyphylli-Acerion pseudoplatani* jsou dalším hojně rozšířeným typem lesní vegetace v území. Lze je přiřadit k asociaci *Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris* ve variantě *Dentaria enneaphyllos*. Ve stromovém patru převažuje javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), různou měrou bývá zastoupen buk (*Fagus sylvatica*). V zapojených porostech převažují širokolisté byliny, v prosvětlených porostech spíše trávy – třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), případně strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*). Nitrofilní byliny, jako je kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*) či kakost smrdutý (*Geranium robertianum*) zpravidla nemají výraznější zastoupení.

Třetím hlavním typem lesní vegetace území jsou acidofilní bučiny svazu *Luzulo-Fagion*. Odpovídají spíše submontánní variantě as. *Luzulo luzuloidis-Fagetum sylvaticae* s převažující

metličkou křivolakou (*Avenella flexuosa*) nebo třtinou rákosovitou (*Calamagrostis arundinacea*). Vyskytují se na mělkých, okyselených půdách při okrajích otevřených suťových polí, specifický je jejich výskyt ve vrcholové oblasti, kde představují přechody k suťovým lesům. Tyto porosty je již možné přiřadit k horským třtinovým bučinám as. *Calamagrostio villosae-Fagetum sylvaticae*, byť dominantním druhem podrostu je zde stále třtina křovištní (*Calamagrostis arundinacea*). K jejímu převládnutí přispělo prosvětlení porostu v důsledku úhynu dříve hojně přimíšeného smrku.

Z nelesní vegetace jsou nejrozsáhleji vyvinuta společenstva otevřených suti. Na většině plochy se ovšem jedná o velmi nesouvislé porosty s převahou mechorostů a lišejníků, jen v částečně zazemněných úsecích je souvisleji vyvinuto bylinné patro. Na něm se podílejí nepočetné acidofilní či pasekové druhy, jako je metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), psineček tenký (*Agrostis capillaris*), náprstník červený (*Digitalis purpurea*), maliník (*Rubus idaeus*) či šťovík menší (*Rumex acetosella*). Fytopcenologicky mají tyto porosty nejbližší k pasekovým společenstvům svazu *Fragarion vescae*, v rámci nějž je lze přiřadit k několika asociacím.

Plošně omezená, ale ekologicky i botanicky vyhraněná jsou lesní prameniště. Ta zahrnují několik dílčích typů, jež lze většinou přiřadit ke svazu *Caricion remotae* a v rámci něj nejčastěji k asociaci *Caricetum remotae* s variantou *Cardamine flexuosa*, některé porosty inklinují spíše k as. *Cardamino-Chrysosplenietum alternifolii*.

Mezofilní trávníky na lesních loučkách odpovídají asociaci *Poo-Trisetetum flavescens* ze svazu *Arrhenatherion elatioris*, ve vlhčích partiích jsou spíše netypicky vyvinutá různá společenstva svazu *Calthion palustris*.

Houby PR Studený vrch studovala Zíbarová (2020). I přes veskrze nepříznivé sezony během průzkumu se jí podařilo zaznamenat 436 taxonů hub, včetně řady ohrožených, vzácných, indikačních a jinak ochranně významných, zejména 27 druhů Červeného seznamu. Nejvýznamnější jsou nálezy lignikolních druhů jako je kornatec Wojewodův (*Dendrothele wojewodae*), korálovec ježatý (*Hericium erinaceus*) či kržatka šikmá (*Flammulaster limulatus*).

Rozložení nálezů je ovšem dosti nerovnoměrné, významnější druhy se koncentrují zejména do zachovalejších částí, kde je ponecháváno mrtvé dřevo.

Během průzkumu byl na lokalitě zaznamenán jeden zvláště chráněný druh – bolinka černohnědá (*Camarops tubulina*, kriticky ohrožený druh). Ze současných zvláště chráněných druhů je ještě možný výskyt holubinky olšové (*Russula pumila*) v olšínách kolem prameniště.

Z druhů, jež jsou navrženy pro novelizaci vyhlášky o zvláště chráněných druzích, byly nalezeny dva – ohňovec ohraňčený (*Phellinus nigrolimitatus*) a korálovec ježatý (*Hericium erinaceus*).

Z druhů uvedených v Červeném seznamu hub (makromycetů) ČR (Holec & Beran 2006) bylo nalezeno celkem 27: mezi nimi jsou 2 druhy kriticky ohrožené (CR), 8 druhů ohrožených (EN), 4 zranitelné (VU), 9 téměř ohrožených (NT) a 4 druhy s nedostatečně známým rozšířením (DD). Jejich úplný seznam, včetně komentářů je obsažen v tabulce v kapitole 2.1.2.

Lišejníky. Při starším průzkumu (Halda 2005) bylo na území PR Studený vrch nalezeno 114 druhů lišejníků, což je poměrně nízký počet. Malým počtem druhů jsou zastoupeny především epifytické a epixylické druhy, jejichž biota značně utrpěla znečištěním ovzduší ve 2. polovině 20. století. V současnosti dochází k pozvolné rekolonizaci území některými citlivějšími druhy, tento předpokládaný trend ale již citovaný lichenologický průzkum, starý téměř 20 let, nestačil ve větší míře zachytit.

Mechorosty. PR Studený vrch je z bryologického pohledu velmi cennou lokalitou, i když z hlediska druhové biodiverzity poměrně chudou. Rezervace je pokryta převážně bučinou s hojnou příměsí javorů a jasanu. Toto druhové složení stromového patra poskytuje ideální podmínky

pro epifytická společenstva, která jsou zde dobře vyvinuta a vykazují i vysokou druhovou biodiverzitu. Vzhledem k suchosti území se zde naopak téměř nevyskytují epixylická společenstva mechorostů. Díky množství suťových polí jsou v lesích i na otevřených plochách dobře vyvinuta epilittická společenstva. Terestrická společenstva jsou kvůli hojnosti opadu spíše chudší. Rezervace je lokálně zvlhčována maličkými bezejmennými potůčky, které jsou však druhově velice chudé.

Při nedávném průzkumu (Vicherová & Kolářová 2023) bylo v zájmovém území zaznamenáno 95 druhů mechorostů (12 játrovek a 83 mechů). Nejzajímavějšími druhy byl kriticky ohrožený epifytický mech šurpek běločepka (*Orthotrichum scanicum*) a ohrožený vlhkomilný mech *Thamnobryum neckeroides*. Mimoto byly v rezervaci nalezeny běžné, neohrožené druhy mechorostů kromě několika druhů neohrožených, avšak vyžadujících pozornost (LC-att): epifytický rostoucí mech šurpek hladkoplodý (*Orthotrichum striatum*), šurpek vláčekatý (*O. lye-llii*), *O. pulchellum*, *O. schimperi*, *Ulota crispula*, *U. intermedia* a terestricky rostoucí mech trněnka pruhovaná (*Eurhynchium striatum*) a na kameni rostoucí mech pérovec hřebenitý (*Ptilium crista-castrensis*). V rezervaci byl nalezen též invazní mech rovnouz čárkovitý (*Orthodontium lineare*), který však pro místní společenstva mechorostů nepředstavuje žádný problém.

Fauna rezervace je v současnosti již pokryta řadou specializovaných průzkumů, převážně z posledních několika málo let, některé skupiny však dosud nebyly soustavně studovány (zejména ptáci).

Z bezobratlých byli v minulosti sledováni mj. pavouci otevřených sutí (údaje v NDOP – Růžička V., 1986, 1987; Zacharda M., 1999). Z novější doby pak pochází průzkum rovnokřídlých mapovacího čtverce 5152d (Holuša 2021).

Půdní fauna (Tufová & Tuf 2005). Na území přírodní rezervace Studený vrch byla zaznamenána poměrně bohatá a hodnotná společenstva studovaných skupin půdní makrofauny. Velmi zajímavý je výskyt čtyř druhů mnohonožek z řádu Chordeumatida, náležejících celkem ke 3 čeledím. Jedná se o drobné mnohonožky horských a podhorských oblastí, charakteristické pro kvalitní lesní porosty.

Dle společenstev půdních bezobratlých lze usuzovat, že se jedná o velmi zachovalý lesní porost s unikátními mikroklimatickými podmínkami. Suťový les slouží jako důležité refugium pro řadu druhů (lesní druhy *Lithobius nodulipes*, *Lithobius cyrtopus*, *Lithobius melanops*, *Lithobius tenebrosus*, druhy mnohonožek řádu Chordeumatida, *Leptoiulus trilobatus trilobatus*, sekáč *Platybunus bucephalus*).

Saproxylický hmyz a epigeičtí predátoři (Čížek 2022). Celkem bylo nalezeno 110 druhů brouků, z nichž 18 druhů je zařazeno do Červeného seznamu (Hejda et al. 2017).

Denní motýli (Bezděk 2022). Celkem bylo zaznamenáno 19 druhů, z toho jeden zástupce červeného seznamu – okáč ječmínkový (*Lasiommata maera*) a 1 zvláště chráněný druh – batolec červený (*Apatura ilia*). Vzhledem k převažujícímu zalesnění je rezervace pro denní motýly méně atraktivním územím.

Obojživelníci, plazi a ptáci. Systematický průzkum těchto skupin obratlovců na území rezervace dosud neproběhl. K dispozici jsou jen dílčí pozorování, z nichž některá jsou uložena v NDOP, další údaje jsou pak zmíněny v předchozím plánu péče.

Savci (Hušková 2022). Kopytníci. Nejčastějším velkým savcem v rezervaci je jelen evropský. Jelení trus je možné nalézt po celém kopci s větší koncentrací v nižších partiích (pod suťovišti a v okrajovém lese se zbytkovým podrostem). Podrost významně trpí jelením okusem. Srnčí zvěř se drží spíše na loukách v okolí PR, příležitostně vstupuje do okrajových partií rezervace. Mufloni ani daňci nebyli v území zjištěni. Specifikem Studence je poměrně silná populace kamzíků. Největší pozorované stádo čítalo 21 jedinců, na menší skupiny těchto zvířat lze narazit poměrně často. Zdržují se poblíž suťovišť či v klidnějších částech lesa, na pastvu vycházejí na

louky. Zdá se, že zdejší kamzíci mohou být oblíbenou potravou vlků. Prasata divoká se rezidentně drží spíše v nižších partiích Studence (mimo PR) a při hledání potravy vystupují příležitostně výše do svahů. Občas lze najít rozrytá místa, nicméně kamenité podloží Studence není pro tuto aktivitu příliš vhodné. Časté jsou pobytové stopy prasat na okolních loukách.

Hmyzožravci. Vzhledem k použité metodice nebyli hmyzožravci při aktuální průzkumu zjištěni, z okolních lokalit existují doklady o výskytu rejska obecného a krtka.

Veverky a zajáci se vyskytují spíše v nižších polohách, již vně rezervace, do níž mohou příležitostně zavítat. Z drobných hlodavců byla mezi odchycenými zvířaty nejpočetněji zastoupena myšice lesní (*Apodemus flavicollis*), jen o málo čtenější byl norník rudý (*Clethrionomys glareolus*). Tyto druhy jsou vázány především na porosty s bohatším podrostem. Další druhy hlodavců při průzkumu zachyceny nebyly. Pravděpodobný je výskyt plcha velkého (*Glis glis*). Pro plšíka lískového (*Muscardinus avellanarius*) je území rezervace spíše méně vhodné.

Šelmy. Při nedávném průzkumu byl přímým pozorováním potvrzen výskyt lišky a jezevce. Stopy svědčí o výskytu kuny, přičemž lze očekávat přítomnost obou druhů – tj. kuny skalní i kuny lesní. Z širšího území je opakovaně doložen výskyt vlka.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů hub, lišejníků, rostlin a živočichů

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Houby			
muchomůrka šedopochvá <i>Amanita submembranacea</i>		DD	Ektomykorhizní houba rostoucí v bučinách i smrčínách na kyselejším substrátu. Spíše hojnější druh, vyskytující se i v kulturních lesích. Nalezena během paralelního průzkumu i v blízké PP Líska. V PR Studený vrch relativně hojně, zejména v severní části lokality.
káčovka jeřábová <i>Biscogniauxia repanda</i>		EN	Vřeckovýtrusá houba rostoucí na mrtvém dřevě růžovitých dřevin, téměř výhradně jeřábu, od nížin do hor. Zaznamenána i v blízké NPP Zlatý vrch. Na Studeném vrchu byla nalezena v jižní části v lesním lemu a při okraji suťového pole.
pavučiník úzkovýtrusý <i>Botryobasidium intertextum</i>		NT	Kornatcovitá houba rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů, vzácně i listnáčů. Spíše horský druh, hojnější v porostech s dostatkem mrtvé dřevní hmoty. Na Studeném vrchu nalezen na třech mikrolokality, vždy na kmenech smrků v severní části lokality. V širším okolí nalezen v Českém Švýcarsku a na Českolipsku.
pavučiník prostřední <i>Botryobasidium medium</i>		EN	Kornatcovitá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů i jehličnanů. Vzácný druh, typický pro pralesovité porosty. Na Studeném vrchu nalezen na mohutném padlém kmenu jehličnanu, pravděpodobně jedle, v pokročilém stadiu rozkladu. V severních Čechách znám pravděpodobně jen z Vlčího dolu v Krušných horách.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
krásnorůžek smržovitý <i>Calocera glossoides</i>		NT	Stopkovýtrusá houba rostoucí na obnaženém dřevě listnáčů (dub, méně buk) v počátečním stadiu rozkladu. V širším okolí nalezen v Českém středohoří. Zaznamenán na padlém kmeni buku na jižním svahu, na lokalitě sbírán ve vrcholové čísti i v r. 2016.
bolinka černohnědá <i>Camarops tubulina</i>		NT	Vřeckovýtrusá houba rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů (smrk, jedle), méně listnáčů (buk). Druh hojnější v pralesovitých rezervacích ukazující na přirozený výskyt smrku. V okolí se nachází bohatá populace zejména na dně roklí v Českém Švýcarsku, zaznamenán i v paralelních průzkumech v PP Líska a PR Vápenka. Na Studeném vrchu nalezen na dvou smrkových kmenech v severní části rezervace.
liška Friesova <i>Cantharellus friesii</i>		VU	Typický ektomykorhizní druh bučin na živinami chudších substrátech. Druh má tendenci se v posledních letech šířit. Nejbližší lokalita je patrně Zadní vrch u Dolní Chřibské, několik lokalit je v Českém Švýcarsku.
kornatec Wojewodův <i>Dendrothele wojewodae</i>		CR	Kornatcovitá houba rostoucí na borce živých javorů klenů. Dostí vzácný druh, doposud známý jen ze Šumavy, Vysočiny a Králického Sněžníku. Nalezen na severním úbočí Studeného vrchu.
závojenka dvoubarvá <i>Entoloma dichroum</i>		DD	Vzácná lupenatá houba rostoucí na zbytcích dřeva, větvíčkách, opadu a různém dalším opadu, častěji na živinami bohatých stanovištích jako jsou suťové lesy. Zaznamenána i sousedí PP Líska. Nalezena v suťovém lese na bukové čišce v severní části lokality.
závojenka modrá <i>Entoloma euchroum</i>		EN	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, nejčastěji olše. Nejbližší lokality jsou na Dokesku. Nalezena na pařízku olše v pokročilejším stadiu rozkladu při potůčku v severní části rezervace.
kržatka šikmá <i>Flammulaster limulatus</i>		EN	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, typicky v pralesovitých porostech, častěji v suťových lesích. Jedinou další lokalitou v severozápadních Čechách je Domaslavické údolí v Krušných horách.
outkovečka naoranžovělá <i>Frantisekia mentschulensis</i>		NT	Vzácná chorošovitá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů (buk, javor), převážně v pralesovitých porostech. V Lužických horách známá kromě PR Studený vrch i z PR Vápenka a PP Líska. V širším okolí pak z NPR Břehyně-Pecopala. V PR Studený vrch zaznamenána na třech padlých kmenech a to buku i javoru v severní i jižní části, vždy v suťovitých místech s větší kumulací mrtvého dřeva.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
kornatec zimní <i>Globulicium hiemale</i>		CR	Nenápadná kornatcovitá houba rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů, velmi vzácně i listnáčů, typicky na odumřelých trčících větvích smrků ve vyšších polohách. Ačkoli v Červeném seznamu je udávána jediná lokalita na Šumavě, v poslední dekádě známých lokalit výrazně přibýlo, zejména v sudetských pohořích a na Vysočině. Není známo, zda houba byla pouze pro specifickou ekologii přehlížena, či zaznamenala dočasný výrazný pokles populace vlivem např. kyselých dešťů. Nalezena na trčící větvi padlého kmene smrku v suťovém lese na jižním úbočí, pravděpodobně však bude na lokalitě hojnější.
korálovec ježatý <i>Hericium erinaceus</i>		VU	Nápadná stopkovýtrusá houba rostoucí na živých či relativně čerstvě odumřelých listnáčích, především dubech, méně bucích. Druh typický pro staré porosty spíše nižších až středních poloh. V okolí znám z Vosího vrch u Jetřichovic, dále pak z Českolipska. Na Studeném vrchu nalezen na jižním svahu, kde vyrůstal z praskliny na živém buku.
korálovec jedlový <i>Hericium flagellum</i>		NT	Nápadná lignikolní houba rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů, zejména i jedle, velmi vzácně i na listnáčích. Ze severozápadních Čech nejsou o jeho výskytu žádné hodnověrné údaje
mrvenka zrnitá <i>Cheilymenia granulata</i>		EN	Vřeckovýtrusá houba rostoucí na trsu býložravců, jak volně žijících, tak hospodářských. Nález v poslední době sporadické, nicméně koprofilní houby jsou u nás pravděpodobně opomíjené.
dřevomor černý <i>Nemania atropurpurea</i>		VU	Vřeckovýtrusá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, poměrně typický druh starých bučin. Nejbližší lokality jsou v Českém Švýcarsku – Růžový vrch, údolí Kamenice, Borový důl. Na Studeném vrchu nalezena na třech bukových kmenech na jižním i severním svahu.
dřevomor Chestersův <i>Nemania chestersii</i>		EN	Vřeckovýtrusá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, častěji v porostech s větší zásobou dřeva. V okolí nalezen při paralelním průzkumu v sousední PP Líska a je znám z více lokalit v Českém Švýcarsku. Na Studeném vrchu nalezen na jižním svahu pod vrcholem v suťovém lese na ležícím kmeni buku.
rosoloklihatka čirá <i>Neobulgaria pura</i>		NT	Vřeckovýtrusá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, typicky na kmenech a silných větvích buku v počátečních stádiích rozkladu. Na Studeném vrchu nalezena na dvou místech (kmen a opadlá větev) na severním svahu, byla zde zaznamenána i již v r. 2016, v okolí je větší počet lokalit v Českém Švýcarsku, zaznamenána i v PR Vápenka.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
ohňovec ohraničený <i>Phellinus nigrolimitatus</i>		NT	Víceletý choroš rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů, téměř výhradně smrku. Typický horský druh s výskyty v inverzních údolích, např. v Českém Švýcarsku. Stará plodnice (nedokladováno) rostla na ležícím smrkovém kmeni menšího průměru nalezena na při spodním okraji suťového pole na severovýchodním úbočí. Výskyt je zde patrně podmíněn chladným mikroklimatem spojeným se suťovým fenoménem. Bohužel kmen je již natolik rozložený, že je další výskyt plodnic nepravděpodobný. V průběhu posledních let dochází na lokalitě k rozsáhlému odumírání smrku (sucho, kůrovec) včetně samotné mikrolokality a další osud druhu na lokalitě je tak značně nejistý.
hlíva hnízdovitá <i>Phyllotopsis nidulans</i>		NT	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, vzácně i jehličnanů. V posledních dvou dekádách pozorován značný nárůst lokalit, nachází se i v kulturních porostech. Zaznamenána také v blízké PP Líska. Na Studeném vrchu nalezena na čtyřech mikrolokalitách na kmenech buku a jeřábu.
štitovka síťnatá <i>Pluteus phlebophorus</i>		EN	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, typicky v pozdějších stádiích rozkladu. Ve starších bučinách s mrtvým dřevem hojný druh. Nalezen např. v sousední PP Líska či v okolí České Kamenice. Na Studeném vrchu nalezen na devíti mikrolokalitách na padlých kmenech či silných větvích buku, roztroušeně po celém území, s koncentrací v části „prales“.
štitovka vločkatá <i>Pluteus podospileus</i>		EN	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, typicky v pozdějších stádiích rozkladu, hojnější je v porostech s dostatkem mrtvé dřevní hmoty. Nalezena např. v blízké PP Líska. Nalezena na dvou bukových kmenech v části „prales“.
štitovka stinná <i>Pluteus umbrosus</i>		VU	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevu listnáčů, typicky v pozdějších stádiích rozkladu, hojnější je v porostech s dostatkem mrtvé dřevní hmoty. Nalezena např. v blízké PP Líska. Na Studeném vrchu sbírána ve vrcholové partii v třtinové bučině na bukovém kmeni.
křehutka bělovláknitá <i>Psathyrella spintrigeroides</i>		DD	Lupenatá houba rostoucí na mrtvém dřevě listnáčů, typicky v pozdějších stádiích rozkladu, typický druh pralesovitých porostů. V širším okolí nalezena v PR Vápenka, NPR Břehyně-Pecopala či v NPR Sedlo. Na Studeném vrchu nalezena na dvou mikrolokalitách, na kmenech buku a olše v severní části lokality.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
oranžovec vláknitý <i>Pycnoporellus fulgens</i>		NT	Nápadně zbarvený jednoletý choroš rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů, méně často i listnáčů. Druh preferující zachovalé porosty s dostatkem mrtvého dřeva, dříve velmi vzácný, nicméně v posledních dvou dekadách lokalit přibylo, na Šumavě se šíří i do kulturnějších porostů. Plodnice velmi rychle podléhají zkáze (hmyz), opakovaně zaznamenána torza plodnic na jednom mohutném kmeni buku v segmentu „prales“.
<i>Typhula erythropus</i> paluška červenonohá		DD	Drobná saprotrofní stopkovýtrusá houba rostoucí na opadu (často řapících olše, javoru a jasanu) a drobných větvičkách, typicky v olšínách a suťových lesích. Na vhodných stanovištích běžný druh, na Studeném vrchu zaznamenána na šesti mikrolokality, především na jižním svahu, ale lze předpokládat, že je zde mnohem hojnější. Nalezena i blízké NPP Zlatý vrch.
Lišejníky			
krásnice voskovitá <i>Caloplaca cerinelloides</i>		DD	na klenu (Halda 2005)
svíčníček ohrnutý <i>Candelariella reflexa</i>		NT	na klenu (Halda 2005)
šálečka ponořená <i>Carbonea vorticosa</i>		VU	na skále (Halda 2005)
dutohlávka lesní <i>Cladonia cf. arbuscula</i>		NT	na skále (Halda 2005)
dutohlávka rohovitá <i>Cladonia cervicornis</i>		VU	na skále (Halda 2005)
dutohlávka velkolupenná <i>Cladonia macrophylla</i>		VU	na skále (Halda 2005)
dutohlávka větvená <i>Cladonia ramulosa</i>		NT	na humusu (Halda 2005)
dutohlávka sobí <i>Cladonia rangiferina</i>		NT	na skále (Halda 2005)
dutohlávka hvězdovitá <i>Cladonia uncialis</i>		NT	na skále (Halda 2005)
větvičník slívový <i>Evernia prunastri</i>		NT	na klenu a na dřevu (Halda 2005)
hnědenka Kochova <i>Fuscidea kochiana</i>		NT	na skále (Halda 2005)
misnička stříbřitá <i>Lecanora argentata</i>		NT	na klenu (Halda 2005)
misnička polní <i>Lecanora campestris</i>		NT	na skále (Halda 2005)
misnička sorálonosná <i>Lecanora soralifera</i>		NT	na skále (Halda 2005)
misnička nazlátlá <i>Lecanora subaurea</i>		VU	na skále (Halda 2005)
misnička Swartzova <i>Lecanora swartzii</i>		VU	na skále (Halda 2005)
misnička nažloutlá <i>Lecanora symmicta</i>		NT	na buku (Halda 2005)
šálečka oblázková <i>Lecidea lapicida</i>		NT	na skále (Halda 2005)

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
šálečka kamenomilná <i>Lecidea lithophila</i>		NT	na skále (Halda 2005)
šálečka plochá <i>Lecidea plana</i>		NT	na skále (Halda 2005)
třpytka prachovitá <i>Micarea leprosula</i>		VU	na humusu (Halda 2005)
třpytka Nitschkeova <i>Micarea nitschkeana</i>		NT	na buku (Halda 2005)
misnička bělohnědá <i>Miriacidia leucophaea</i>		NT	na skále (Halda 2005)
děratka korálová <i>Pertusaria corallina</i>		NT	na skále (Halda 2005)
změnověnka <i>Placopsis lambii</i>		DD	na skále (Halda 2005)
pukléřka sivá <i>Platismatia glauca</i>		NT	na klenu (Halda 2005)
porpidie modravá <i>Porpidia rugosa</i>		NT	na skále (Halda 2005)
porpidie tenká <i>Porpidia cf. speirea</i>		VU	na skále (Halda 2005)
terčovka otrubčitá <i>Pseudevernia furfuracea</i>		NT	na klenu a na buku (Halda 2005)
pevnokmínek rozvětvený <i>Stereocaulon dactylophyllum</i>		VU	na skále (Halda 2005)
pevnokmínek kloboukatý <i>Stereocaulon pileatum</i>		VU	na skále (Halda 2005)
pevnokmínek skalní <i>Stereocaulon saxatile</i>		CR	na skále (Halda 2005)
pevnokmínek vesuvský <i>Stereocaulon vesuvianum</i>		VU	na skále (Halda 2005)
biatorela morušovitá <i>Strangospora moriformis</i>		NT	na dřevu (Halda 2005)
biatorela borová <i>Strangospora pinicola</i>		NT	na dřevu (Halda 2005)
terčník mnohoplodý <i>Xanthoria polycarpa</i>		NT	na klenu, buku a osice (Halda 2005)
Rostliny			
Mechorosty			
šurpek běločepka <i>Orthotrichum scanicum</i>		CR	Nalezen na 2 místech, na borce jasanu a javoru klenu. Vzácný druh, který se pravděpodobně v posledních letech šíří. Vyhledává borku jasanů, javorů, vrby jívy, případně dalších stromů vhodných pro rozvoj bohatých epifytických společenstev. V ČR v současné době roste v Krušných horách, v Českém lese, na Šumavě, na Křivoklátsku, v Jeseníkách a na Králickém Sněžníku. Celkově je v ČR známo 9 recentních lokalit.
stromkovec sourubkovitý <i>Thamnobryum neckeroides</i>		EN	Potůček na vých. svahu kopce blízko cesty. Na vlhkém kameni, velikost populace kolem 400 cm ² . Vzácný druh rostoucí na vlhkých kamenech a skalách. V ČR pravděpodobně recentně na dalších 3 lokalitách.
Cévnaté rostliny			
árón plamatý <i>Arum maculatum</i>	ohrožený	NT	v západním a jižním úbočí na více místech, v různě velkých porostech

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
čarovník alpský <i>Circaea alpina</i>		(LC)	světliny, výležiška, slabá prameniště, na více místech roztroušeně
dymnivka bobovitá <i>Corydalis intermedia</i>		(LC)	nerovnoměrně, zejména v horní části svahů, někdy ve větších porostech a místy hojnější než dymnivka dutá (<i>Corydalis cava</i>)
kaprad' podobná <i>Dryopteris expansa</i>		NT	místy hojně, zejména na SV, přehlížený druh
vrbovka tmavá <i>Epilobium obscurum</i>		NT	na prameništích světlinách a vlhkých loučkách, místy i hojněji
vrbovka bahenní <i>Epilobium palustre</i>		NT	na prameništích a ve vlhkých částech louček roztroušeně
mokrýš vstřicnolistý <i>Chrysosplenium oppositifolium</i>		NT	na stinnějších prameništích i v otevřenějších polohách místy, celkově vzácnější než mokrýš střídavolistý (<i>C. alternifolium</i>)
koleneček Morisonův <i>Spergula morisonii</i>		NT	ojedinele v okrajové části suťového pole pod vrcholem
tis červený <i>Taxus baccata</i>	silně ohrožený	VU	pouze mladé výsadby, sz. od vrcholu, individuálně chráněné, až 2 m vys., prosperující
sedmikvítek evropský <i>Trientalis europaea</i>		(LC)	při východním úpatí místy dosti hojně
kozlík výběžkatý bezolístý <i>Valeriana *sambucifolia</i>			v území jen vzácně na prameništi při východním okraji rezervace a u cesty sev. od vrcholu
rozrazil horský <i>Veronica montana</i>			častý druh vlhkých lesních půd a pramenišť
Živočichové			
Bezobratlí			
Pavouci			
plachetnatka Zimmermannova <i>Tenuiphantes zimmermanni</i>		VU	starší nález ze sutí (Růžička 1987), kde se vyskytují i další zajímavé druhy pavouků
Ortopteroidní hmyz			
saranče tmavá <i>Chorthippus pullus</i>		VU	výskyt na sutích (Holuša 2021)
Brouci			
<i>Abdera flexuosa</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Abraeus granulum</i>		VU	Hauck et al. (2022)
hřebenáč smolový <i>Allecula morio</i>		NT	Hauck et al. (2022)
střevlík řetízkový <i>Carabus problematicus</i>	ohrožený		Hauck et al. (2022)
<i>Cicones variegatus</i>		EN	Hauck et al. (2022)
<i>Cis dentatus</i>		VU	Hauck et al. (2022)
kůraň maďalový <i>Corticeus unicolor</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Denticollis rubens</i>		VU	Hauck et al. (2022)
pýchavkovník červcový <i>Endomychus coccineus</i>		VU	Hauck et al. (2022)
<i>Eucnemis capucina</i>		EN	Hauck et al. (2022)
<i>Hylis cariniceps</i>		CR	Hauck et al. (2022)
<i>Hypoganus inunctus</i>		NT	Hauck et al. (2022)
hubojed lopatkovitý <i>Mycetochara axillaris</i>		NT	Hauck et al. (2022)
hubojed čárkovaný <i>Mycetochara maura</i>		NT	Hauck et al. (2022)

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Mycetophagus fulvicollis</i>		VU	Hauck et al. (2022)
<i>Mycetophagus multipunctatus</i>		NT	Hauck et al. (2022)
přílbovník červený <i>Neomida haemorrhoidalis</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Notaris aterrima</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Peltis ferruginea</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Platyrrhinus resinosus</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Plegaderus dissectus</i>		VU	Hauck et al. (2022)
<i>Pogonocherus ovatus</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Prionychus melanarius</i>		VU	Hauck et al. (2022)
<i>Rhizophagus brancsiki</i>		EN	Hauck et al. (2022)
<i>Serropalpus barbatus</i>		NT	Hauck et al. (2022)
<i>Stictoleptura scutellata</i>		NT	Hauck et al. (2022)
drabčík sršní <i>Velleius dilatatus</i>		NT	Hauck et al. (2022)
Motýli			
<i>Apatura ilia</i> batolec červený	ohrožený	NT	jz. část rezervace a lem, 2 jedinci (Bezděk 2022)
<i>Lasiommata maera</i> okáč ječmínkový		NT	lesní cesty, lemy pasek a sutí, vrcholová část (Bezděk 2022)
Obratlovci			
Plazi			
slepýš křehký <i>Anguis fragilis</i>	silně ohrožený	NT	plp: plošně v regionu, hlavně v lesích – běžně
ještěrka živorodá <i>Zootoca vivipara</i>	silně ohrožený	NT	plp: plošně v regionu, hlavně na okrajích lesů, běžně
užovka hladká <i>Coronella austriaca</i>	silně ohrožený	VU	plp: ojedinělé nálezy na okrajích sutí
zmije obecná <i>Vipera berus</i>	kriticky ohrožený	VU	plp: plošně v regionu, hlavně na okrajích lesů, relativně běžně
Ptáci			
jestřáb lesní <i>Accipiter gentilis</i>	ohrožený	VU	plp: roztroušeně v lesích
sokol stěhovavý <i>Falco peregrinus</i>	kriticky ohrožený	EN	NDOP: J. Švestka 2022, suťové pole v jižní úbočí
rorýs obecný <i>Apus apus</i>	ohrožený	LC	NDOP: M. Bacílek 2023, ojedinělé pozorování v jižním úbočí vrchu
lejsek šedý <i>Muscicapa striata</i>	ohrožený	LC	plp: roztroušeně v lesích
krkavec velký <i>Corvus corax</i>	ohrožený	LC	častý výskyt kolem suťových polí, možné hnízdění
výr velký <i>Bubo bubo</i>	ohrožený	EN	NDOP: P. Benda 2024, hlasový projev jv. od vrcholu
holub doupňák <i>Columba oenas</i>	silně ohrožený	VU	plp: přirozené lesní porosty – běžně
Savci			
vlk obecný <i>Canis lupus</i>	kriticky ohrožený	CR	potvrzený výskyt v širším okolí
veverka obecná <i>Sciurus vulgaris</i>	ohrožený	DD	pouze pobytové stopy, trvalejší výskyt v dolní části území možný

* dle červených seznamů ČR: houby – Holec & Beran (2006); lišejníky – Liška & Palice (2010); mechorosty – Kučera et al. (2012); cévnaté rostliny – Grulich (2017); bezobratlí – Hejda et al. (2017); obratlovci – Chobot & Němec (2017).

kategorie ohrožení: CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, DD – nedostatečné údaje, LC – bez ohrožení. ****

Uvedeny jsou pouze druhy doložené z území po roce 2000.

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Rezervace je vzhledem ke svému reliéfu vystavena ve zvýšené míře působení povětrnostních činitelů. Vrch Studenec (737 m) je v širším okolí nejvyšší elevací, poměrně výrazně vystupující nad okolní terén. Je zde tak poměrně chladné a vlhké klima, ve zvýšené míře se uplatňují vrcholové jevy, jako je silný vítr, mlha či námraza, přičemž k těmto jevům přispívají i velké otevřené plochy otevřených sutí. Mocné vrstvy balvanové suti pak vytvářejí specifický klimatický systém s ochlazujícím účinkem. V závislosti na expozici je na Studenci nerovnoměrně vyvinutá sněhová pokrývka (rozdíly mezi návětrnými a závětrnými polohami, více a méně osluněnými svahy). Klimatické (a půdní) extrémy nejviditelněji ovlivňují vzrůst a životnost dřevin. V kritických podmínkách stromy přirůstají pomalu (jsou víceméně zakrslé), často nejsou schopny vytvořit zapojený porost a chřadnou, až zcela hynou následkem sucha, mrazu či větrných poruvů. Tyto kritické růstové podmínky se týkají zejména slabě zahliněných sutí (při okrajích velkých otevřených suťových polí nebo mimo ně), kde stromy v posledních desetiletích viditelně trpí suchem. Důsledkem je hromadné hynutí smrku, který zde byl donedávna hojnou, přirozeně rozšířenou dřevinou. Bezprostřední příčinou úhynu je sice obvykle napadení lýkožroutem, sucho a vysoké teploty ale významně přispívají k oslabení stromů. Chřadnutí či úhyn různou měrou zasahuje i další dřeviny, včetně břízy a jeřábu ptačího. V širší vrcholové oblasti je již řadu let zřetelná defoliace buku, která má pravděpodobně více příčin (mj. i vysoký věk stromů a s tím související zvýšenou náchylnost k různým stresům).

b) biotické disturbanční činitele

Lesní porosty v rezervaci výrazným způsobem ovlivňují dlouhodobě vysoké stavy spárkaté zvěře. Přirozená i umělá obnova lesních dřevin je zásadně limitována okusem, odrostlejší porosty pak trpí loupáním a ohryzem. Tento stav trvá již řadu desetiletí a jeho výsledkem je zjednodušená věková struktura porostů a dlouhodobě vážnoucí obnova. Markantní je to zejména v severních svazích, oblasti vrcholu a při okrajích velkých otevřených sutí, kde je porost prosvětlený z důvodu limitujících ekologických podmínek a hromadného úhynu smrku. Zároveň se jedná o místa, která jsou vyhledávána jelení a kamzičí zvěří. Značnými nezdary trpí i umělá obnova, která většinou přežívá jen uvnitř udržovaných oplocenek. Dřívější individuálně chráněné podsadby jsou z převážné části zničené a v terénu již vesměs nedohledatelné. Výjimku tvoří novější výsadby tisů v horní části psk 233B14, které zatím zdárně odrůstají, zřejmě i díky bytelnějším oplůtkům. O něco horší je stav podsadeb v severní části psk 233D14. Značně poškozené zvěří jsou ale i mladé porosty v oplocenkách, jejichž dlouhodobou celistvost nelze vždy zajistit. Mladé buky, jedle, případně další vysazené dřeviny vykazují růstové deformity a poškození kmene, s potenciálně trvalými dopady na jejich vitalitu a životnost. O něco lepší je situace v méně exponovaných okrajových polohách jižních a západních svahů. Trvale vysoké zazvěření oblasti je z hlediska ochrany přírody závažným nedostatkem této rezervace, a to navzdory tomu, že se situace po r. 2000 postupně poněkud zlepšila.

Vitalitu lesních porostů dále ovlivnily gradace lýkožrouta smrkového, které postupně zlikvidovaly většinu dřívějšího zastoupení smrku, a to i v polohách, kde jej bylo možné považovat za

víceméně přirozenou dřevinu (okraje sutí, příkré severních a východní svahy, vrcholové partie). Smrk z velké části uhynul nastojato, vyklizen byl jen z dopravně přístupných poloh. Poslední vlny hynutí již doprovázely poměrně masivní nahodilé těžby, po nichž zůstaly přímo v rezervaci holiny či silně proředěná horní etáž tvořená převážně jen bukem. V současnosti vzrostlé smrky přežívají již spíše jen jako přimíšené či vtroušené dřeviny, souvislejší smrkové porosty jsou jen středního věku.

Viditelné škody jsou patrné i na jasanu, který chřadne zřejmě v důsledku napadení houbou *Hymenoscyphus pseudoalbidus* (*Chalara fraxinea*). Poškození zatím není plošné, ale různá míra defoliace se projevuje u velké části stromů, jednotlivě dochází i k jejich úhynům. V dávnější minulosti byl podobným způsobem zasažen jilm horský, který v současnosti přežívá jen v jednotlivých vzrostlých jedincích či různě odrostlých mladších stromech, zčásti pocházejících z umělé obnovy.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Část území byla chráněna již od roku 1930 výnosem Ministerstva školství a národní osvěty č.144163/29. Lesní porost v sv. úbočí vrchu, o výměře 3,5 ha, je v hospodářském plánu pro období 1928–1939 zapsán jako „totální rezervace, v níž lesní těžba jest úplně vyloučena (pralesovitý porost)“. V roce 1965 byla vyhlášena nová státní přírodní rezervace s výrazně podstatně zvýšenou výměrou 112,92 ha. Poté proběhlo ještě několik správních aktů. V této podobě je zachována dodnes a nyní platí Nařízení č. 6/2005 Správy CHKO Lužické hory, které zpřesnilo parcelní vymezení rezervace a na základě zaměření hranic upravilo i výměru na 113,31 ha. Území PR Studený vrch je od roku 1976 v překryvu s CHKO Lužické hory a od roku 2009 i součástí EVL Studenec.

Dosavadní ochrannářský režim byl víceméně konzervativní, hospodářské zásahy do lesních porostů byly spíše omezené a zahrnovaly nahodilé těžby a výchovná opatření. Od 90. let byly prováděny lokální podsadby jedle či jilmu horského, na menších plochách i skupinové výsadby dřevin přirozené druhové skladby chráněné oplocením.

I přes tato dílčí opatření se stav lesních porostů průběžně zhoršoval v důsledku přetrvávajícího silného tlaku zvěře na obnovu a mladé porosty a postupující chřadnutí dřevin, k němuž významně přispěly probíhající klimatické změny.

b) lesní hospodářství

Od zřízení chráněného území byly v lesních porostech prováděny zejména výchovné zásahy v mladých porostech a částečně zpracovávány nahodilé těžby. Mýtné těžby se téměř neprováděly. V deceniu 1976–1985 byly obnovní těžby v bukových porostech z důvodů imisního ohrožení lesů zastaveny, jak vyplývá z prověrky chráněného území v roce 1983. Z výpisu LHP pro následující decenium (1986–1995) je dle stáří porostních skupin patrné, že významnější obnovní zásahy v rezervaci proběhly před jejím vyhlášením. Takto vznikly porosty s pozměněnou druhovou skladbou (vyšší zastoupení smrku ztepilého), avšak tyto porosty jsou plošně nevýznamné. Značnou část rezervace tvoří 110–150 let staré bukové porosty, místy s příměsí javoru a jasanu. U těchto porostů nelze přesně určit míru ovlivnění lesním hospodařením. Mohly vzniknout jak přirozenou obnovou původních porostů, tak i za přispění umělé obnovy. V minulosti byly jistě obhospodařovány běžnými výchovnými zásahy. Plošně významné jsou též nejstarší porosty, u kterých lze předpokládat minimální ovlivnění hospodařením, jedná se o původní rezervaci „Prales“, porosty ve vrcholové části a v jižní části mezi suťovými poli.

V těchto porostech byl místy hojně zastoupen smrk, který v posledních desetiletích téměř kompletně uhynul, přičemž ve vzniklých mezerách se ale většinou neprosadila přirozená obnova z důvodu dlouhodobého tlaku spárkaté zvěře. V některých místech tak vznikly i větší rozpadové světliny s nesouvislým stromovým porostem různého, většinou ale již mladšího věku.

Celé území rezervace je součástí genové základny. V deceniu 1996–2005 byla pod označením 82c Studený vrch vyhlášena pro buk lesní a javor klen, v následujícím deceniu je pod označením 82 Studený vrch vyhlášena už jen pro buk lesní.

c) myslivost

Rezervace je součástí honitby Studený vrch (CZ4202202031). Nachází se v oblasti s hojným výskytem spárkaté zvěře, zejména jelena evropského. Počátkem 20. století byl do oblasti přivezen kamzík horský. Původně byl chován v oboře mimo Studený vrch, ze které se později rozšířil do západní části Lužických hor. V současnosti je tedy rezervace a blízké okolí významným stávaníštěm jelena a kamzíka v Lužických horách. Ovlivnění stavu porostů je patrné od 5. věkového stupně níže. Koncentrace zvěře dlouhodobě limituje stav přirozené obnovy, případně umělé obnovy stanovištně původních dřevin, která bez kvalitní mechanické ochrany není prakticky možná.

Vzhledem k přetrvávajícím škodám na obnově byl v nedávné minulosti navyšován odstřel jelena zvěře v honitbě. Stav kamzíka horského poklesl v důsledku snížené reprodukce populace.

d) rekreace a sport

Studenec byl již od poloviny 19. století vyhledávaným turistickým cílem. V r. 1854 dal kníže Ferdinand Kinský na vrcholu postavit dřevěnou vyhlídkovou věž s letním hostincem a upravit přístupovou cestu ze Studeného. Rozhledna ale musela být pro špatný technický stav v r. 1865 stržena a v r. 1888 byla nahrazena 16,2 m vysokou nýtovanou konstrukcí. Na vyhlídkovou plošinu věže pro 25 osob se vystupovalo točitým schodištěm s 92 schody a několika odpočívadly. Nová rozhledna byla slavnostně otevřena 15. července 1888 a do konce roku na ni vystoupilo přes 5000 návštěvníků.

O 2 roky později byla dokončena čedičem dlážděná výstupová cesta na vrchol a v roce 1893 nechal kníže Ferdinand Kinský vedle rozhledny postavit dřevěnou chatu letního hostince. Chata sloužila až do 50. let 20. století, kdy vyhořela, dodnes se z ní zachovaly základy se zbytkem zděného sklepa. Rozhledna, která nebyla od 2. světové války udržována, postupně chátrala a výstup na ni se stával nebezpečným. V 90. letech se uvažovalo o jejím zboření, nakonec se ale podařilo prosadit její vyhlášení za kulturní památku a následnou obnovu. Narušená konstrukce byla snesena vrtulníkem a po celkové opravě vrácena na vrchol kopce, kde byla 21. června 2009 znovu slavnostně otevřena.

Vrchol Studence je v současnosti poměrně hojně navštěvován, a to navzdory skutečnosti, že z rozhledny je pouze omezený výhled. Dosti využívaná je i navazující červeně značená turistická z nádraží Jedlová do Jetřichovic a dále do Hřenska. Kromě pěších turistů se zde v omezené míře pohybují i cyklisté, pro něž je ale tato cesta vzhledem k povrchu a výškovému profilu nevhodná. Mimo značené cesty je pohyb návštěvníků ojedinělý, naprostá většina území tak není turistickým ruchem či sportovními aktivitami významněji ovlivněna.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Lesní hospodářský plán pro LHC Rumburk s platností na období 2025–2034.

Oblastní plán rozvoje lesů pro přírodní lesní oblast 19. Lužická pískovcová vrchovina na období 2024–2043.

CHKO Lužické hory, aktualizovaný plán péče na období 2025–2034.

Nařízení vlády č. 318/2013 ze dne 21. 8. 2013, kterým se stanoví seznam evropsky významných lokalit.

Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu CZ0420082 Studenec (2015). Nařízení vlády č. 85/1981 ze dne 24. 6. 1981 o Chráněných přirozených akumulacích vod (CHOPAV).

Územní plán města Česká Kamenice, schválený 31. 3. 2021.

Kulturní památka rozhledna (Studenec) – Ústřední seznam kulturních památek rejstříkové č. 11817/5-5800

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	19 – Lužická pískovcová vrchovina
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC Rumburk
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ	113,31 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2016 – 31. 12. 2025
Organizace lesního hospodářství	Lesy České republiky, s. p., Lesní správa Rumburk

Většina rezervace (lesní dílce 233 A, B, C, 232 B, C) je kategorizována jako les ochranný a celé ZCHÚ je kategorizováno jako les zvláštního určení dle zákona č.289/95 Sb.

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 19 – Lužická pískovcová vrchovina				
Soubor les. typů (SLT)*	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
4S	svěží bučina	BK 7–9, JD 1–2, DB, LP, HB, JV	0,40	0,3
4D	obohacená bučina	BK 7–9, JD 1–3, LP 1, JV 1, DB, JLH, JS, HB, TR	0,29	0,3
4A	obohacená kamenitá lipová bučina	BK 5–7, LP 1–3, JV 1–2, DB 1, JD 1, JLH, JS, HB, TR	5,15	4,5
5Z	zakrslá jedlová bučina	BK 5–7, JD 1–3, BR 1, BO 1, SM	30,43	26,9
5N	kyselá kamenitá jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, SM 1, BR, BO	4,49	4,0
5S	svěží jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM	7,69	6,8
5A	obohacená kamenitá klenová bučina	BK 5–7, JD 1–3, KL 1–3, JLH, LP, JS, JV	41,18	36,3
5J	obohacená skeletová jilmo-jasnová javořina	JV 3, BK 2–3, JD 1–3, JL 1, JLH, JS, LP, SM	22,50	19,9
5V	vlhká jedlová bučina	BK 4–6, JD 3–5, KL 1, JS, JLH, LP, JV, OLL, OLS, SM	1,19	1,0
Celkem			113,31	100,0

*) zastoupení dřevin v desítkách procent, druhová skladba dle aktualizovaného OPRL, výměry LT stanoveny digitalizací typologické mapy (WMS)

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	L5.1 Květnaté bučiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému (min. 50 ha)	Bučiny jsou potenciálně rozšířeny na převážné výměře rezervace, po odečtení plochy suťových lesů (nejméně 20 ha) a otevřených sutí (cca 13 ha), tj. na asi 80 ha. Menší část této plochy dnes zaujímají hospodářsky pozměněné porosty s převahou smrku, či rozpadové světliny, ve výsledku ale na bučiny připadá 60–70 ha, z toho nejméně 50 ha představují květnaté bučiny a 7–20 ha acidofilní bučiny. Podíl bučin se postupně mírně zvyšuje na úkor hynoucích smrkových porostů.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
převládající stupeň přirozenosti „les přírodě blízký“	Většina bučin v rezervaci splňuje kritéria lesa přírodě blízkého, výjimkou jsou mladší porosty, v nichž v posledních 50 letech probíhala výchova či obnovní nebo nahodilá těžba se vznikem holiny – tyto porosty spadají do stupně přirozenosti „les významný pro biodiverzitu“.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
porosty s bohatou prostorovou výstavbou	Bučiny v rezervaci mají zpravidla zjednodušenou prostorovou výstavbu, často jde o rozsáhlé, víceméně stejnověké porosty, které zřejmě vznikly po velkoplošných těžbách. V dalších porostech je velmi nesouvisle vyvinuta nižší etáž, někdy jen v podobě 1–3 m vysokého bukového zmlazení. Jen některé porosty jsou prostorově a věkově diferencovanější (častěji je tomu u lesů na přechodu do suťových lesů). Tato relativní stejnověkost se udržuje navzdory skutečnosti, že území je v současné době chráněno již cca 60 let – zjevným důvodem jsou dlouhodobě vysoké stavy zvěře.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
převážně dobrý zdravotní stav všech významně zastoupených lesních dřevin	V některých porostech se projevuje chřadnutí jasanu, místy ale i buku, již dřívě z větší části uhynul smrk. Prvotní příčinou jsou zřejmě klimatické změny, přesněji déle trvající sucho spojené s vysokými teplotami. Zatím jde o spíše lokální projevy, které se týkají vrcholové oblasti či okrajů suťových polí, zatímco porosty na „mezických“ stanovištích nevykazují nápadnější známky poškození.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	nejasný
probíhající přirozená obnova a odrůstání hlavních dřevin	Obnova prakticky všech dřevin se dlouhodobě potýká se silným tlakem zvěře, který na značné části území neumožňuje obnovit porosty bez jejich důsledného plocení. V jiných částech území (jižní úbočí a dolní okraje rezervace) je situace o něco lepší, poměrně úspěšně zmlazuje a odrůstá buk, nikoliv ale již javor či jasan.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
většina odumřelého dřeva je ponechávána v porostech k zetlení	Odumřelé dřevo je ponecháváno bez vyklizení hlavně v dopravně nepřístupných suťových polohách, naproti tomu v porostech lépe přístupných jsou zpracovávány nahodilá těžba a ležícího dřeva je zde obecně méně. V celkovém úhrnu dnes většinu ležícího mrtvého dřeva tvoří smrk, který uschl nastojato. Vysoký podíl ležícího listnatého dřeva je v bývalém „pralese“ v sv. části rezervace.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	L5.4 Acidofilní bučiny
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
rozloha ekosystému (min. 20 ha)	Současné rozšíření acidofilních bučin lze stanovit jen v širokém intervalu 7–20 ha z důvodu nejasného ohraničení biotopu vůči květnatým bučinám a části i suťovým lesům. Určitý potenciál rozšíření existuje na úkor stávajících převážně smrkových skupin a rozpadových stádií převážně pasekového charakteru. Postupně dochází k přeměně těchto „nepřirodních“ biotopů díky chřadnutí a úhynu smrku a obnově buku. Na některých místech ale obnova dlouhodobě vázne kvůli přemnožené zvěři.
	stav: zhoršený
	trend vývoje: zlepšující se
převládající stupeň přirozenosti „les přírodě blízký“	Většina bučin v rezervaci splňuje kritéria lesa přírodě blízkého, výjimkou jsou mladší porosty, v nichž v posledních 50 letech probíhala výchova či obnovní nebo nahodilá těžba se vznikem holiny – tyto porosty spadají do stupně přirozenosti „les významný pro biodiverzitu“.
	stav: dobrý
	trend vývoje: setrvalý
porosty s bohatou prostorovou výstavbou	Bučiny v rezervaci mají zpravidla zjednodušenou prostorovou výstavbu, často jde o rozsáhlé, víceméně stejnověkové porosty, které zřejmě vznikly po velkoplošných těžbách. V dalších porostech je velmi nesouvisle vyvinuta nižší etáž, někdy jen v podobě 1–3 m vysokého bukového zmlazení. Jen některé porosty jsou prostorově a věkově diferencovanější (častěji je tomu u lesů na přechodu do suťových lesů). Tato relativní stejnověkost se udržuje navzdory skutečnosti, že území je v současné době chráněno již cca 60 let – zjevným důvodem jsou dlouhodobě vysoké stavy zvěře.
	stav: zhoršený
	trend vývoje: setrvalý
převážně dobrý zdravotní stav všech významněji zastoupených lesních dřevin	V některých porostech se projevuje chřadnutí jasanu, mistry ale i buku, již dříve z větší části uhynul smrk. Prvotní příčinou jsou zřejmě klimatické změny, přesněji déle trvající sucho spojené s vysokými teplotami. Zatím jde o spíše lokální projevy, které se týkají vrcholové oblasti či okrajů suťových polí, zatímco porosty na „mezických“ stanovištích nevykazují nápadnější známky poškození.
	stav: zhoršený
	trend vývoje: nejasný
probíhající přirozená obnova a odrůstání hlavních dřevin	Obnova prakticky všech dřevin se dlouhodobě potýká se silným tlakem zvěře, který na značné části území neumožňuje obnovit porosty bez jejich důsledného plocení. V jiných částech území (jižní úbočí a dolní okraje rezervace) je situace o něco lepší, poměrně úspěšně zmlazuje a odrůstá buk, nikoliv ale již javor či jasan.
	stav: dobrý
	trend vývoje: setrvalý
většina odumřelého dřeva je ponechávána v porostech k zetlení	Odumřelé dřevo je ponecháváno bez vyklizení hlavně v dopravně nepřístupných suťových polohách, naproti tomu v porostech lépe přístupných jsou zpracovávány nahodilé těžby a ležícího dřeva je zde obecně méně. V celkovém úhrnu dnes většinu ležícího mrtvého dřeva tvoří smrk, který uschl nastojato. Vysoký podíl ležícího listnatého dřeva je v bývalém „pralese“ v sv. části rezervace.
	stav: zhoršený
	trend vývoje: setrvalý

ekosystém:	L4 Suťové lesy
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům

rozloha ekosystému (min. 20 ha)	rozloha ekosystému je stabilní a je dána přírodními podmínkami, přičemž je nutné mít na vědomí širokou přechodovou zónu mezi jednotlivými typy lesních biotopů, v tomto případě suťovými lesy a květnatými či acidofilními bučinami; pokud vyjdeme pouze z ekologických charakteristik (nestabilní suť vylučující převládnutí buku), pak bude výměra biotopu spíše nižší (možná jen kolem 10 ha), jestliže naopak přihlídneme ke složení stromového patra (převaha javorů a jasanu nad bukem), pak výměra takto vymezeného biotopu překračuje 30 ha, v každém případě se dosti blíží potenciálnímu rozšíření – omezené možnosti rozšíření představují stávající rozpadové světliny a malé skupinky víceméně odumřelých kulturních smrčín	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
převažující stupeň přirozenosti „les přírodě blízký“	převážná většina současných porostů splňuje kritéria lesa přírodě blízkého, některé porosty se blíží i lesu přírodnímu; výjimkou jsou porosty mladších věkových tříd, které v posledních 50 letech prošly výchovou, dále pak porosty s plošnými nahodilými těžbami (týká se smrkových skupin mýcených v posledních letech – zde ale jde vždy jen o menší část celé porostní skupiny), které odpovídají stupni „les významný pro biodiverzitu“	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
druhá skladba lesa odpovídající přírodním podmínkám	druhá skladba suťových lesů (a jejich přechodů k bučinám) je místně proměnlivá v závislosti na stanovištních podmínkách a předchozím vývoji porostů, hlavními dřevinami jsou javor klen a mléč, jasan a buk, zbytkově smrk, další dřeviny se vyskytují spíše vzácně; oproti přirozenému stavu se jen řídce vyskytuje vzrostlá jedle	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
porosty s bohatou prostorovou výstavbou	suťové lesy jsou často nestejnověké, v současných porostech na Studenci jsou ale většinou podzastoupeny mladší věkové třídy z důvodu dlouhodobě váznoucí obnovy; část porostů je proředěná po úhynu smrku v posledních deceniích, avšak bez odrůstajícího zmlazení	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
převážně dobrý zdravotní stav všech významněji zastoupených lesních dřevin	V části porostů se v posledních letech projevuje chřadnutí jasanu, které ale zatím nemá charakter jeho plošného hynutí; již nejméně od 80. let z porostů mizí smrk, který byl kolem suťových polí přirozeně rozšířenou dřevinou – dnes přežívají jeho poslední zbytky; chřadnutí se projevuje i u jeřábu a někdy i dalších dřevin rostoucích na propustných půdách sutí, důvodem je oproti minulosti častější sucho. Zdravotní stav dalších dřevin (javorů, buku aj.) na dostatečně vlhkých půdách je vesměs dobrý.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
probíhající přirozená obnova a odrůstání hlavních a přímíšených dřevin	přirozená obnova prakticky všech dřevin je vesměs nedostatečná vlivem silného okusu zvěří, to se týká především otevřených suťových terénů, které zvěř s oblibou vyhledává; ačkoliv je oproti minulosti patrné určité zlepšení	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin, S1.3 Vysokostébelné trávníky skalních terássek
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
rozloha ekosystému (min. 12 ha)	Rozloha ekosystému je stabilní a je dána přírodními podmínkami – výměrou otevřených suťových polí. Určitá variabilita je na plochách částečně zazemněných sutí, které obvykle lemují čistě minerální rozpady a které jsou nesouvisle porostlé dřevinami, dnes ovšem z velké části uhynulými (v severních úbočích na sutích rostl převážně smrk doprovázený jeřábem a břízou). Aktuální stav se hodnotě 12 ha blíží nebo ji i překračuje a kopíruje přírodní potenciál.
stav:	dobrý

	trend vývoje:	setrvalý
suťová pole nejsou narušována lidskou činností		Antropogenní narušení otevřených sutí je minimální a omezuje se na výstavbu cest v dávnější minulosti. Tyto cesty z vyskládaných kamenů jsou v terénu dosud dobře patrné a z velké části i schůdné. K jiným podstatnějším zásahům do morfologie sutí v minulosti zřejmě nedocházelo a není tomu tak ani v současnosti.
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
absence nepůvodních druhů		Na minerálním substrátu rostou většinou jen lišejníky a mechorosty, zatímco bylinná vegetace je sporadická – souvisleji je vyvinuta na zahliněných sutích při okrajích, kde se různou měrou uplatňují i dřeviny. Jedná se o porosty blízké pasekovým společenstvům, z nepůvodních druhů tu hojně roste náprstník červený, který je ovšem zdomácnělým druhem.
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
převážně dobrý zdravotní stav přítomných dřevin (stromů)		Dřeviny v zazemněných částech v posledních letech výrazně trpí suchem a ve velkém hynou. Týká se to především smrku (většina již uhynula), místy i jeřábu ptačího, menší měrou i dalších dřevin.
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Vznik konfliktních situací z hlediska naplňování dílčích předmětů ochrany se nepředpokládá.

nahodilé těžby se provádějí pouze v případě rozsáhlejšího poškození smrku, souše, vývraty a zlomy se nezpracovávají, s výjimkou bezpečnostních důvodů (blízkost turistické cesty), maximum dřeva se ponechá bez úprav v porostu k přirozenému rozpadu a zetlení, včetně potenciálních doupných stromů

Poznámka

vymezení porostních typů, resp. přiřazení dílčích ploch k nim je pouze orientační, neboť mnohé DP zahrnují porosty různých vlastností, které vyžadují „individuální“ přístup

Přílohy:

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

b) péče o nelesní pozemky

Nelesní pozemky jsou v lesní obrysové mapě vyznačeny jako bezlesí (s číselným označením 9xx) a jsou pojednány v rámci tabulky T1. Jedná se většinou o plochy sutí, z větší části bez vegetace, často ale i s volně zapojenými porosty dřevin nebo s převážně bylinnou vegetací.

d) péče o živočichy

Zvláštní péče o významné druhy živočichů se nepředpokládá, v ZCHÚ se vyskytují druhy obvyklé v okolních porostech. Významné druhy vázané na suťová stanoviště také nevyžadují zvláštní péči.

Myslivecká péče by měla směřovat ke snížení stavů spárkaté zvěře tak, aby škody na lesních porostech, ale i redukce bylinného patra, nebyly limitujícím faktorem vývoje rezervace. Snižování stavů zvěře je nutné provádět i v okolních honitbách.

e) zásady jiných způsobů využívání území

Při rekreačním využívání území je třeba dodržovat ochranné podmínky rezervace, jak ze zákona, tak i bližší ochranné podmínky (zejména zákaz vstupu a vjezdu mimo značené cesty, zákaz horolezectví apod.), aby nedocházelo k poškozování území. Případná údržba rozhledny je možná a lze ji provádět bez negativního vlivu na předměty ochrany. Kácení stromů či ořez větví za účelem zlepšení výhledu z rozhledny je nežádoucí.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

V péči o lesní porosty jsou pro nastávající decénium navrhovaná jen omezená opatření, většinou s nižším stupněm naléhavosti. Nejdůležitějším úkolem je zajištění obnovy prosvětlených a rozpadajících se lesních porostů, a to přednostně přirozenou cestou. Zajištění tohoto cíle naráží na stále vysoký stav zvěře, který je nutno řešit na prvním místě. Za současné situace není účelné přistupovat k prosvětlovacím těžbám v kmenovinách, neboť prosvětlených porostů je v rezervaci mnoho a obnova se v nich dlouhodobě nedostavuje, s vysokým nezdarem se potýká i umělá obnova. Dočasným kompromisem je alespoň lokální obnova v malých oplocenkách zakládaných ve výraznějších světlinách. Dále je třeba pečovat o existující mladé výsadby, což se týká zejména individuálně chráněných tisů a jedlí.

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Vyhlášené ochranné pásmo zahrnuje z převážné části lesní porosty, ale též trvalé travní porosty, v I. a II. zóně odstupňované ochrany přírody CHKO. Hospodářské využití lesních porostů se řídí platným lesním hospodářským plánem (závazné stanovisko orgánu ochrany přírody), v I. zóně CHKO zpracovaným plánem péče do LHP, což vylučuje ohrožení vlastního ZCHÚ.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Přírodní rezervace byla geometricky zaměřena v roce 1999, v lomových bodech byly osazeny plastové mezníky. Značení hranice v terénu je provedeno obvyklým způsobem – tj. pruhovým značením na stromech a tabulemi se státním znakem na přístupových cestách. Pruhové značení je v současnosti po nedávné obnově v dobrém stavu, některé hraniční tabule jsou poškozeny a vyžadují údržbu.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

bez návrhu

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

bez návrhu

c) ostatní

bez návrhu

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

bez návrhu

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Do rezervace zasahuje odbočka z naučné stezky „Okolím Studence“, jejíž součástí jsou dvě zastávky včetně tabulí s naučným textem. Malé informační tabulky jsou umístěny i na některých hraničních tabulích, další informační tabule na vrcholu pojednává o rozhledně. Tato infrastruktura je dostačující a postačí její průběžná údržba.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Rezervace je v současnosti poměrně dobře pokrytá přírodovědnými průzkumy, z obvyklých specializací dosud chybí ornitologický průzkum. Vzhledem k velikosti rezervace a jejímu významu je žádoucí, aby byl stav bioty sledován opakovaně, a to alespoň v intervalu 20 let. Sledovat zvolené indikátory.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
obnova hraničního značení	4,76 km, 8 tabulí	2×	80 000,-
obnova informačních tabulí	2 ks	1×	40 000,-
sečení louky na SZ území	0,77 ha	5×	80 000,-
pěstební opatření – oplocenky, oplůtky, výsadby, likvidace nefunkčních oplůtků a oplocenek	min 500 m oplocení, 4000 ks sazenic,...	1×	500 000,-
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			700 000,-

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- Bezděk M. (2022): Inventarizační průzkum denních motýlů PR Studený vrch. Závěrečná zpráva. – Ms., 14 p. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Demek J. & Mackovčín P. [eds.] (2006): Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Brno, 580 pp.
- Formanová I. (1997): Fytcenologický průzkum PR Studený vrch v Lužických horách. – Ms., 9 p. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Grulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia, 84: 631–645. (vlastní seznam na www.preslia.cz)
- Grulich V. (2017): Červený seznam cévnatých rostlin ČR. – Příroda, 35: 75–132.
- Halda J. (2005): Inventarizační lichenologický výzkum PR Studený vrch z oboru lichenologie. – Ms., 16 p. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Hauck David, Kozel Petr, Čížek Lukáš, Kadlec Jan & Šebek Pavel (2022): Inventarizační průzkum saproxylického hmyzu a epigeických predátorů, PR Studený vrch. – Ms. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Hejda R., Farkač J. & Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobartlí. – Příroda, Praha, 36: 1–612.
- Holec J. & Beran M. [eds.] (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky, Příroda, Praha, 24: 1–282.
- Holuša J. (2021) Mapování rovnokřídlých ve čtverci 5152d. – Ms. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Honců M. (1997): Entomologický průzkum Studeného vrchu v Lužických horách. – Ms., 8 p. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Hrozek A. et al. (2005): Plán péče o Přírodní rezervaci Studený vrch na období 1. 1. 2006 –31. 12. 2015. – Ms., 17 p. + příl. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Hušková O. (2022): Inventarizační průzkum vybraných druhů svaců v PR Studený vrch. – Ms., 18 p.
- Chobot K. & Němec M. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Příroda, Praha, 34: 1–182.
- Chytrý M. [ed.] (2007–2013): Vegetace České republiky. 1.–4. díl. – Academia, Praha.

- Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V. & Lustyk P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky. Ed. 2. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Kaplan Z., Danihelka J., Chrtěk J. jun., Kirschner J., Kubát K., Štech M. & Štěpánek J. (eds.) (2019): Klíč ke květeně České republiky. Ed. 2. – 1168 p., Academia, Praha.
- Kolektiv (2015): Plán péče o Přírodní rezervaci Studený vrch na období 2016–2024. – Ms., 18 p. + příl. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Kučera J. & Váňa J. (2005): Seznam a červený seznam mechorostů České republiky (2005). – Příroda, Praha, 23: 1–104.
- Kučera J., Váňa J. & Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: update of the checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84: 813–850.
- Kuncová J. (1971): Botanický inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Studený vrch. – Ms., 9 p. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Kuncová J. (1976) Státní přírodní rezervace Studený vrch v Lužických horách – botanický inventarizační průzkum. – Čs. Ochr. Přír., Bratislava, 16. 113–122.
- Liška J. & Palice Z. (2010): Červený seznam lišejníků České republiky (verze 1.1). – Příroda, Praha, 29: 3–66.
- Mackovčín P., Sedláček M. & Kuncová J. [eds.] (2002): Liberecko. – In: Mackovčín P. & Sedláček M [eds.], Chráněná území ČR, svazek III., Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a Ekocentrum Brno, Praha, 331 pp.
- Míchal I. & Petříček V. [eds.] (1999): Péče o chráněná území II. Lesní společenstva. – Praha, 714 p.
- Mikyška R., Neuhäusl R. & Neuhäuslová Z. (1969): Geobotanická mapa ČSSR 1:200 000. 1. České země. List M-33-IX Děčín. – Academia a Kartografické nakladatelství, Praha.
- Neuhäuslová Z. et al. (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky (1:500 000). – Academia, Praha.
- Pešková A. (1985): Zoologický inventarizační průzkum SPR Studený vrch. – Ms. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti ČSSR. – Stud. Geogr., Brno, 16: 1–74 (mapa).
- Růžička V., Boháč J., Syrovátka O. & Klimeš L. (1989): Bezobratlí kamenitých sutí v severních Čechách (Araneae, Opiliones, Coleoptera, Diptera). – Sborn. Severočes. Musea, Přír. vědy. Liberec, 17: 25–36.
- Skalický V. (1988): Regionálně fyto geografické členění ČSR. – In: Květena ČSR, díl 1., Academia, Praha, 103–121.
- Štill J. (1975): Kamzík horský (*Rupicapra rupicapra*) v Lužických horách a Labských pískovcích. – Sborn. Severočes. Mus., Ser. Natur., Liberec, 7: 127–166.
- Tichý L. (2002): JUICE, software for vegetation classification. – J. Veg. Sci., Uppsala, 13: 451–453.
- Tufová J. & Tuf I. H. (2005): Závěrečná zpráva inventarizačního průzkumu PR Studený vrch v rámci CHKO Lužické hory – edafon: Chilopoda & Diplopoda & Oniscidea & Opiliones & Dermaptera. – Ms. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Vicherová R., Kolářová E. (2023) Bryologický inventarizační průzkum PR Studený vrch. – Ms. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Višňák R. (1999): Revize ÚSES na území CHKO Lužické hory. – Ms. [depon. in: Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí]
- Višňák R. (2019a): Botanický inventarizační průzkum PR Studený vrch – floristika. – Ms., 27 p. + příl. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Višňák R. (2019b): Botanický inventarizační průzkum PR Studený vrch – fyto cénologie. – Ms., 50 p. + příl. [depon. in: AOPK ČR, Praha]
- Zíbarová L. (2020): Závěrečná zpráva z mykologického průzkumu PR Studený vrch. – Ms., 20 p. [depon. in: AOPK ČR, Praha]

vlastní terénní šetření v roce 2018, 2019 a 2024
 výpis z rezervační knihy ZCHÚ
<https://mapy.geology.cz/geocr50>
<https://mapy.geology.cz/pudy>
<https://portal.nature.cz>
<https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec>
<https://ags.cuzk.cz/archiv>

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR	Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
DP	dílčí plocha
DRÚSOP	digitální registr Ústředního seznamu ochrany přírody
EVL	evropsky významná lokalita
CHKO	chráněná krajinná oblast
IO	individuální ochrana
JPRL	jednotka prostorového rozdělení lesa
KN	katastr nemovitostí
LHC	lesní hospodářský celek
LHE	lesní hospodářská evidence
LHP	lesní hospodářský plán
LT	lesní typ
NDOP	Nálezová databáze ochrany přírody
OP	ochranné pásmo
PO	ptačí oblast
PR	přírodní rezervace
psk	porostní skupina
SLT	soubor lesních typů
SPR	státní přírodní rezervace
ZCHÚ	zvláště chráněné území

Zkratky dřevin užívané zejména v tabulkách:

BK	buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>)
BO	borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>)
BR	bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>)
DB	dub letní (<i>Quercus robur</i>)
HB	habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>)
JD	jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>)
JLH	jilm horský (<i>Ulmus glabra</i>)
JR	jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>)
JS	jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>)
JV	javor mléč (<i>Acer platanoides</i>)
KL	javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>)
LP	lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>)
LPV	lípa velkolistá (<i>Tilia platyphyllos</i>)
OL	olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>)
OLS	olše šedá (<i>Alnus incana</i>)
SM	smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>)
TR	třešeň ptačí (<i>Prunus avium</i>)
TS	tis červený (<i>Taxus baccata</i>)

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

AOPK ČR, RP Liberecko, SCHKO Lužické hory

na zpracování se podílel: RNDr. Richard Višňák, Ph.D., Stráž pod Ralskem

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Fotografie: Příloha F1 – **Vybraná fotodokumentace**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Příloha T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

označení JPRL	část JPR L	vý-měra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň při-roz.	doporučený zásah	na-l .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
232A6	1	0,52	1A	BK 70, KL 20, SM 10	5	bez zásahu		(střední část psk) Mírný až střední svah zsz. orientace, se zahliněnou balvanovou sutí, prameništi a počínajícím potůčkem. Mladší diferencovaná kmenovina BK s lokální příměsí SM a KL, zapojená, bez významnější obnovy.
232A6	2	0,21	1A	BK 35, JS 40, OL 15, SM 15, KL	5	bez zásahu		(severní část psk) Deluviální terasa s prameništěm, mírně ukloněná a pod ní ležící výraznější svah sz. orientace při okraji louky. Na terase volně zapojený porost JS a OL středního věku, okrajově SM a KL. Ve svahu BK s příměsí JS, v lučním lemu SM.
232A6	3	0,13	1C	SM 65, BK 35	5	bez zásahu		(jižní část psk) Střední svah jz. orientace. Nestejnověká SM kmenovina s přimíšeným BK v okrajích.
232A9		0,89	1A	BK 80, JS 17, BR 2, OL 1, KL, SM, MD	3c	bez zásahu		Zvlněný svah západní orientace, cca 20°, balvanitý, dole místy zamokřený. Mladší dif. kmenovina BK, dole místy s hojným JS, dále i OL, vtroušeně porůznu BR, KL, SM, MD. Na V prosvětlená partie po starších vývratech (ležící mrtvé dřevo).
232A15/1		7,94	1A	BK 70, KL 30, JS, SM, JD 2 (oplocenka), JLH 1 (ditto)	3c	oprava oplocenek	1	Střední, místy dosti příkrý svah sz. orientace, nerovnoměrně zasutovaný, nápadně stupňovitý (svahové deformace). Nestejnověká kmenovina BK a KL (ve výrazně sutových úsecích převažuje), vtroušeně SM (zčásti suchý) a JS. Porost je místy prosvětlený, ale bez významnější obnovy, jen dosti řídké zmlazení BK pod 1 m. V jižní části psk se nacházejí dvě oplocenky: Dolní oplocenka, na jižní straně poškozená. Silně prosvětlená horní etáž BK, pod ní odrostlá mlazina JD 2–4 m, JLH 5-8 m, BK, KL, bez hroznatý (většinou 2–4 m). Jedle mírně poškozené ohryzem, několik jich usychá. Horní oplocenka, ve výrazném svahu zsz. orientace, mírně prosvětlená stará bučina s 1 SM souší, na většině plochy jen řídké zmlazení SM 1 m vys., jen dole odrostlejší. Plot je na několika místech stržený po pádu stromů a silných větví.
232A101		0,77	–	bezlesí	–	kosení louky alespoň 1× za 3 roky	2	Severozápadní svah 16°, místy zamokřený. Nesečená, převážně mezofilní a krátkostébelná louka. Při okraji louky leží padlý jasan.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
232B2		0,13	1C	BK 100	5	prostříhávka ve 2. pol. decenia	2	Jz. svah 15°, zasut'ovaný; hustá mlazina BK do 2 m výšky.
232B6	1	0,91	1B	BK 70-80, JS 10-15, KL 10-15, SM, BR	5	výchovná těžba 35 % hmoty	3	Největší část psk na SZ; zvlněný střední až strmější svah jz. orientace, nerovnoměrně balvanitý. Diferencovaná mladší kmenovina BK s menším podílem JS a KL, vesměs plně zapojená, bez významnější obnovy.
232B6	2	0,11	1B	BK 100, SM, JD, KL	5	bez zásahu		Mírnější svah zjz. orientace, s potůčkem a prameništi. Nestejnověká BK kmenovina, dole prosvětlená, s hustými nárosty BK 1 m vys., hloučkovitě zmlazení BK 1,5 m i nahoře u cesty.
232B6	3	0,03	1B	BK 100	5	bez zásahu		Střední jz. svah, cca 15°, s balvanitou sutí. Nerovnoměrně zapojená BK tyčovina, tloušťkově nevyrovnaná, se souškami.
232B6	4	0,05	1A	BK 50, JS 50, SM	5	bez zásahu		Jz. svah cca 15°, suťový; prosvětlená mladší kmenovina JS (dole) a BK (nahore) s nerovnoměrným zmlazením BK 1 m vys.
232B6	5	0,05	1B	BK 100	5	bez zásahu		Střední jz. svah, cca 15°, s balvanitou sutí. Nerovnoměrně zapojená BK tyčovina, tloušťkově nevyrovnaná.
232B9	1	5,12	1A	JS 35, KL 30, BK 30, JV 5, JLH, LPV	3c	bez zásahu (podpora přirozené obnovy na holině)		(větší jižní část psk) Na JV: zvlněný svah jjz. orientace a různé sklonitosti (svahové deformace), balvanová suť v různém stupni zahlinění. Diferencovaná kmenovina JS, KL a BK, bez významnější obnovy. Roztr. ležící mrtvé dřevo. Uprostřed, poblíž suťového pole: pruhová paseka po vytěženém a vykliženém SM, u cesty BK a KL středního věku, na okraji suti mladé JR a BR, při západním okraji paseky řada slabších SM souší. Na SZ: svah zjz. orientace do 20°, s různě zahliněnou balvanovou sutí. Slabší kmenovina BK a KL, nerovnoměrně smíšená, vtroušeně JS.
232B9	2	2,52	1A	BK 80, JS 15, KL 5, SM	3c	bez zásahu		(menší severní část psk) Zvlněný svah zjz. orientace, cca 20°, suťový, s několika drobnými skalkami; většinou dobře zapojená kmenovina BK s menší příměsí JS a vtroušeným JS, bez podúrovně a významnější obnovy. Dosti početné ležící mrtvé dřevo staršího data.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
232B14		2,22	1A	BK 45, KL 35, JS 15, SM 5, JV	3c	bez zásahu (podpora přirozené obnovy na holině)		jih: střední svah jz. orientace, s víceméně zahliněnou sutí. Mírně diferencovaná kmenovina BK a KL, na J s vyšším podílem JS, jednotlivě mladší živé SM a několik SM souší střed: střední svah jz. orientace, balvanitý. Zapojené nárosty BK do 1,5 m po předchozí nahodilé těžbě SM (hmota vyklizena) sever: jz. svah do 15°, víceméně zazemněná balvanová suť. Vzrostlá BK kmenovina, místy s významnou příměsí JS, vtroušeně KL, na kontaktu s psk 6 jednotlivě MD. Roztroušené stojící i padlé souše.
232B17	1	7,75	1B	BK 95-100, KL, JV, JS, SM	3c	bez zásahu		Na severu: střední svah západní orientace, zvlněný, s víceméně zazemněnou sutí a prameništi v terénních stupních. Stará BK kmenovina, nestejnověká, místy prosvětlená, ale bez významnější obnovy. Dále při východním okraji exponovanější suťový terén, vtroušený KL a JS, roztroušené ležící mrtvé dřevo. Na jihu: příkrý svah jz. až j. orientace, cca 25°, suťový. Vzrostlá BK kmenovina, místy prosvětlená po úhynu SM, s menšími rozpadovými světlinami, vtroušeně s KL a JS, řídce i mladším SM, na V v živnější poloze četnější JS a ojedinělá LP. Lok. zmlazení BK kolem 1 m, poškozené okusem. Roztr. ležící mrtvé dřevo.
232B17	2	0,44	1A	BK 70, KL 10, BR 15, SM 5	3c	bez zásahu		Zvlněný svah přibližně jjz. orientace, víceméně zazemněná balvanová suť. Prosvětlená stará bučina při okraji suťového pole, místy s KL, BR a posledními několika SM.
232B103		0,23	–	bezlesí	–	bez zásahu		Menší suťové pole v jz. svahu, při okrajích BR, JR, KL, BK, většina plochy bez E1, jen s nesouvislými porosty mechů a lišejníků.
232B104		0,11	–	bezlesí	–	bez zásahu		Okrajová část suťového pole na kontaktu s acidofilní třtinovou bučinou.
232B105		0,22	–	bezlesí	–	bez zásahu		V horní části příkrý svah jz. orientace, až 35°, s otevřenou balvanovou sutí, níže svah 20° s částečně zazemněnou sutí, plynule přechází do psk 17 (rozpadová světlina). Nahoře bez dřevin, při dolním okraji SM a JR souše, několik BK a KL, 1 mladší SM a maloplošné SM zmlazení.
232B501		0,03	–	bezlesí	–	bez zásahu		Pozůstatky cesty vyskládané v rozsáhlém suťovém poli.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň při-roz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
232B902		1,83	–	bezlesí	–	bez zásahu		Rozsáhlé otevřené suťové pole pouze místy s nesouvislou bylinnou vegetací, od SV do bezlesí zasahuje prosvětlená bučina s KL, místy s JR a BR, zčásti s bohatým bylinným patrem, okrajově porost rozpadlý, s dlouhodobě vážnou obnovou (stávaniště zvěře).
232B903		1,58	–	bezlesí	–	bez zásahu		Rozsáhlé otevřené suťové pole pouze místy s nesouvislou bylinnou vegetací, na JV zasahuje klín lesa – nerovnoměrně zapojená diferencovaná kmenovina BK, v příměsi s KL (dole převažuje), netvárný porost nižšího vzrůstu.
232C5		0,33	1A	BK 60, KL 40, SM, JS	5	bez zásahu		Zvlněný svah jjv. orientace, s částečně zazemněnou balvanitou sutí. Diferencovaná tyčovina KL a BK, místy se staršími BK a relativně hojnou obnovou BK do 1,5 m.
232C8		0,38	1A	JS 45, BK 30, KL 25, TR	3c	bez zásahu		Střední svah jjv. orientace, zasutovaný, při východním okraji vlhčí polohy s vysychavým potůčkem. Mladší díl. kmenovina JS, BK a KL, JS zčásti proschlý, dole menší rozpadová světlna se zmlazením BK do 1 m, jinak obnova dosti řídká.
232C9		0,50	1A	KL 40, JS 35, BK 25, JV, LP	3c	bez zásahu		Svah jjz. orientace, cca 20°, výrazně suťový. Mladší kmenovina KL a JS s příměsí BK, porost zapojený, tloušťkově diferencovaný, bez významnější obnovy.
232C13		2,31	1A	KL 35, JS 30, BK 30, JV 5, BR, SM	3c	bez zásahu		Dole mírnější, výše strmější a zvlněný svah jihovýchodní orientace, převážně s kamenitou sutí, dole na větší ploše prameniště s počínajícím potůčkem. Diferencovaná kmenovina KL, JS a BK, vtroušeně JV, OL a SM (též několik souší), místy prosvětlená a s bohatým zmlazením BK do 1,5 m.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň příroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
232C17	1	7,47	1A	BK 65, KL 25, JV 5, JS 5, SM, JD, DB	3c	bez zásahu		<p>na SZ: střední až příkrý svah přibližně jižní orientace, nerovnoměrně zasut'ovaný. Stará BK kmenovina s řídkce vtroušeným KL, místy prosvětlená a s nesouvislou obnovou BK kolem 1 m. Dosti hojně ležící mrtvé dřevo.</p> <p>na SV: mírnější svah jjv. orientace pod cestou, kolem 10°, zahliněná balvanová suť. Stará BK kmenovina v počínajícím rozpadu, místy prosvětlená, s nesouvislou obnovou BK do 1,5 m. Vtroušeně KL a SM. Na JV navazují výraznější suťové svahy s poněkud mladším porostem BK, KL (JV, SM, JS?)</p> <p>na JV, v dolní části: Dosti příkrý svah jjv. orientace, členitý, většinou výrazně zasut'ovaný. Nerovnoměrně zapojená nestejnověká kmenovina se střídavou dominancí BK a KL, vtroušeně SM (včetně několika souš), JS, nejméně 2 vzrostlé JD</p> <p>na JZ: střední svah jjv. orientace, zasut'ovaný. Diferencovaná kmenovina KL s příměsí BK, vtroušeně s JV a JS, při úpatí suťového pole s četnými SM soušemi; porost místy prosvětlený po úhynu SM, s hloučkovitým zmlazením BK do 1,5 m.</p>
232C17	2	1,30	1A	BK 60, KL 40, SM	3c	bez zásahu		(menší jz. část) Svah jjz. orientace do 20°, zahliněná balvanová suť. Volně zapojená až prosvětlená nižší kmenovina starých KL a BK s řídkou podúrovň týchž dřevin a pouze roztroušeným zmlazením BK do 1 m.
232C106		0,13	–	bezlesí	–	bez zásahu		Svah jjz. orientace o sklonu 20° Okrajová část rozsáhlého suťového pole se zazemněnými ploškami. Jednotlivé mladší KL, BK, SM, místy je vyvinuto bylinné patro.
232C107		0,81	–	bezlesí	–	bez zásahu		Dosti příkrý svah jižní orientace; otevřené suťové pole s ± zazemněnými okrajovými partiemi, jednotlivé dřeviny, včetně SM souš, nerovnoměrně vyvinuté bylinné patro.
232C108		0,17	–	bezlesí	–	bez zásahu		Výrazný svah přibližně jižní orientace, zazemněná suť při dolním okraji rozsáhlého suťového pole. Rozvolněný porost víceméně suchých SM, několik KL, 1 mladý JR a BO
232C109		0,05	–	bezlesí	–	bez zásahu		Světlna v mělkém svahovém prohybu, zahliněná suť. 2 SM souše, při okrajích KL, BK a JV spíše středního věku, několik odrůstajících mladých BK.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
232C110	1	0,02	–	bezlesí	–	bez zásahu		Malá plocha při okraji suťového pole.
232C110	2	0,02	–	bezlesí	–	bez zásahu		Malá plocha při okraji suťového pole.
232C111		0,31	–	bezlesí	–	bez zásahu		Svahy jižní orientace o různé sklonitosti, víceméně zahliněná suť. Okrajová část velkého suťového pole, s rel. zapojeným porostem třtiny rákosovité a nepočtenými pozůstatky SM souší.
232C112		0,24	–	bezlesí	–	bez zásahu		Otevřené suťové pole v příkrém jižním svahu (cca 30°), po obvodu mírně zakrslé BK a KL, též několik živých SM.
232C113		0,05	–	bezlesí	–	bez zásahu		Svah jjv. orientace, cca 30°; menší otevřené suťové pole, bez dřevin, při úpatí mírně zahliněné, s bylinným patrem pasekového typu.
232C904		0,17	–	bezlesí	–	bez zásahu		Jižní svah 27°, kamenitá a balvanitá suť, při okrajích mírně zazemněná. Otevřené suťové pole bez dřevin, jen v okrajích jednotlivé KL a BK, 1 BR a několik SM souší.
232C905		0,06	–	bezlesí	–	bez zásahu		Příkrý jjv. svah 27°, víceméně otevřená balvanová suť. Při okrajích spíše mladší KL a několik zmlazených BK do 2,5 m výšky.
232C906		3,90	–	bezlesí	–	bez zásahu		Rozsáhlé suťové pole ve výrazném jižním svahu. Balvanová akumulace na většině plochy téměř bez bylinného patra (jen lišejníky a mechorosty), místy, zvl. při dolním okraji částečně zazemněné partie se sporadickými dřevinami (převážně uschlý SM, dále KL, JR, BK) a fragmenty pasekových, bylinotravních společenstev s kapradinami.
233A6		0,77	1C	SM 45, BK 55	5	výchovná těžba ve SM (30 % zás.)	3	Střední svah přibližně sz. orientace, do 20°, s částečně zahliněnou balvanovou suti. Mladší diferencovaná kmenovina SM a BK, nerovnoměrně smíšená, v rozšířené sv. části takřka jen SM, jinde naopak převládá BK. SM je zčásti proschlý, časté jsou slabší SM souše. Porost nezřetelně odlišený od níže ležící psk 9.
233A9		2,52	1C	BK 70, SM 30, JS 1, JV, BR	5	výchovná těžba ve SM i BK (25 % zás.)	3	Střední svah záp. až sz. orientace, cca 15°, se zahliněnou suti. Mladší dř. kmenovina BK a SM (na SV převládá), s vtroušeným JS, jednotlivě i KL, BR a JV. Menší skupinky stojících SM souší, jinak je SM většinou v poměrně dobrém zdravotním stavu.
233A12	1	1,43	1A	BK 60, JS 30, KL 10, OL, SM, LP	3c	bez zásahu		(jižní část psk) Členitý svah sz. orientace, se zahliněnými deluvii a erozními zářezy, s potůčkem a prameništi. Nestejnověká BK kmenovina, volně zapojená, nahoře s vyšším podílem JS, zde též světlna s pouze nesouvislou obnovou BK kolem 1 m výšky, avšak bez většího poškození okusem.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233A12	2	1,05	1A	BK 60, SM 15, JS 25, KL	3c	bez zásahu		(severní část psk) Stupňovitý svah sz. orientace, do 20°, s vlhkou deluviální terasou – prameništěm. Nestejnověká kmenovina BK s příměsí SM (včetně několika soušů), na prameništi nesouvislý porost vzrostlých JS. Při dolním okraji světlinka s bohatým zmlazením BK 1,5 m vys., jinde obnova dosti řídká a do 1 m.
233A13		3,39	1B	BK 96, KL 2, OL 2, SM, LPS, JS	3c	bez zásahu, případně výběr do 20% zásoby za účelem podpory přirozené obnovy		Střední svah ssz. orientace, 6–16°, dole mírnější, s nevýraznými prameništi, výše výrazně balvanitý, místy s úpady, nahoře až 20°. Zapojená BK kmenovina, tloušťkově poněkud nevyrovnaná, dole s lokální příměsí KL a OL, další dřeviny jsou jen jednotlivě vtroušené – SM, JS, LPS. Odrostlejší obnova chybí.
233A17		2,23	1A	BK 65, KL 30, JS 5, SM	3c	zřídit oplocenku ve východní části DP a dosadit KL a JD (BK z přirozené obnovy)	2	Střední až příkré svahy sz. až sev. orientace, 15–25°, balvanité, místy s prameništi. Stará kmenovina BK s výrazným podílem KL a ojedinělým SM (1 vzrostlý, několik mladých), nahoře též s JS. Porost dílem volně zapojený, dílem silně prosvětlený (po úhynu SM před více než 30 lety – zbytky ležících soušů), na V s většími světlinami. Značně nerovnoměrná obnova BK do 1 m, místy souvislejší, ale dosti poškozená okusem.
233B1		0,21	1C	holina	5	umělá obnova SM, KL, BK, JLH do oplocenky	3	Svah sv. orientace 20°, při dolním okraji suťového pole. Paseka s převážně uhynulými výsadbami SM, BK, JLH v IO i bez nich, v současnosti je plocha prakticky bez obnovy. Bylinné patro s převahou trav.
233B3		0,17	1C	SM 70, BK 30	5	bez zásahu		Střední svah severní orientace, mírně kamenitý. Prosvětlená SM tyčovina, 20 m vys., starší škody loupáním, zlomy. Nesouvislá obnova BK kolem 1 m výšky, jen částečně poškozená okusem.
233B3a	1	0,63	1B	BK 90, JLH 10	5	prořezávka ve 2. pol. decenia	3	Severní svah 15°, mírně kamenitý. Diferencovaná tyčovina BK silně narušená zvěří (poškozené kmene, deformace, úhyny, silný okus dolní etáže). V jv. části odrostlá mlazina BK s příměsí vyššího JLH ve zbytkách oplocenky.
233B3a	2	0,22	1B	BK 98, SM 2	5	prořezávka ve 2. pol. decenia	3	Střední svah severní orientace, mírně zasutovaný. Tenčí BK tyčovina vyrostlá v oplocení, cca 10 m vys., s kmene silně poškozenými zvěří, v okrajích zmlazení BK kolem 1 m, deformované okusem – stávaníště zvěře.
233B5	1	0,70	1C	SM 60, BK 40	5	výchovná těžba ve prospěch BK	2	Stupňovitý svah jv. orientace, mírně kamenitý. Diferencovaná kmenovina SM a BK, bez obnovy. Několik SM je suchých.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233B5	2	0,38	1C	BK 70, SM 20, KL 10	5	bez zásahu		Mírný až střední svah vsv. orientace, v horní části výrazně balvanitý. Mladší kmenovina BK a SM s menší příměsí KL; SM je převážně dole a zčásti již suchý. Porost zatím zůstává bez obnovy.
233B5	3	0,28	1C	BK 90, SM 10 (včetně souší 50), BR	5	bez zásahu		Zvlněný střední svah ssv. orientace, mírně kamenitý. Mladší kmenovina SM a BK, nerovnoměrně smíšená, SM většinou suchý, dílem již polámaný a ležící v porostu, též 1 zlomený BK, obnova chybí.
233B9	1	1,30	1B	BK 95, KL 3, SM 2, BR	3c	bez zásahu		Mírný až střední svah východní orientace, zvlněný, nerovnoměrně zahuťovaný, při lesním okraji prameniště. Mladší, tloušťkově nejednotná kmenovina BK s vtroušeným KL a SM, dole podmáčená světlina. Přirozená obnova chybí.
233B9	2	0,47	1A	BK 55, KL 20, JS 20, OL 5	3c	bez zásahu		Mírný až střední svah sv. orientace, na V a JV větší prameniště. V sušší poloze nestejnověká BK kmenovina (3 staré stromy), na prameništi též KL, JS a OL, porost je prosvětlený a BK zde prosychá.
233B9	3	0,26	1A	JS 50, BK 30, KL 15, SM 5	3c	bez zásahu		Mírnější deluviální svah jv. orientace. Vysoká kmenovina KL, JS a BK s vtroušeným SM až 38 m vys., poblíž cesty zmlazení BK 1 m vys.
233B11		0,59	1B	BK 95, SM 5	3c	bez zásahu		Zvlněný mírnější svah sv. orientace s prameništěm. Mladší, nestejnověká kmenovina BK s vtroušeným SM (vč. několika souší), na prameništi malá světlina.
233B14		10,39	1A	BK 65, JS 25, KL 15, SM 1	3c	bez zásahu		Dole (na S): zvlněný svah severní orientace, o různé sklonitosti, místy výrazně členitý, s hojně vystupující balvanovou sutí. Zapojená BK kmenovina, místy s vyšším podílem JS, podružně KL, sporadicky se SM, porost cca 36 m vys. Poměrně hojně ležící mrtvé dřevo. Odrostlejší obnova chybí. Nahoře, na JZ: typově odlišný porost – bližší psk 17; zahliněný střední svah severní orientace. Silně prosvětlená stará BK kmenovina s nerovnoměrným zmlazením BK 1 m vys. (okus), roztr. podsadby TS v oplůtcích, v dobrém stavu, až 3 m vys., nahoře košaté. Nahoře, na JV: výrazně balvanité svahy; volně zapojená až prosvětlená kmenovina KL a BK, místy též JS, s pouze lokálním zmlazením BK do 1 m.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233B17/5a		4,28	1A	BK 75, KL 20, SM 5, JS, JLH	3c	bez zásahu		Na S, hlavní část: Zvlněné svahy přibližně sv. orientace, 15–30° s mírně zahliněnou balvanovou sutí, dole drobná prameniště. Zbytky pralesovitého porostu – v horní části silně prosvětlená stará kmenovina BK s několika přeživšími vzrostlými SM a dosti velkými rozpadovými světlými. Níže v mírnějším suťovém svahu víceméně zapojená klenová bučina s nesouvislou dolní etáží a množstvím ležícího mrtvého dřeva Uprostřed: hrana svahu nad velkým suťovým polem, částečně zazemněná balvanová suť. Dostí prosvětlená stará BK kmenovina s příměsí KL, BK často s projevy defoliace, roztr. padlé kmeny a silné větve. Na JV: zvlněný svah kolem 15°, víceméně zasut'ovaný, od S zasahuje z psk 9 prameniště; několik starých BK včetně 1 zlomu, výše ve svahu zapojená bučina spíše středního věku s vtroušeným KL a SM.
233B17a/5b		0,61	1C	BK 65, SM 25, KL 10, JS	3c	bez zásahu		Střední svah ssv. orientace, mírně zasut'ovaný. Nestejnověká kmenovina BK a SM (z velké části souše) s příměsí KL, označení etáží je spíše symbolické a neodpovídá stáří porostu. Na kontaktu s psk 1 zbytkové souše SM. V porostu leží množství mrtvého dřeva převážně slabších dimenzí.
233B101		0,26	–	bezlesí	–	bez zásahu		Členitý svah zhruba severní orientace, kolem 20°, stabilizovaný a zahliněný balvanový proud s úpady po stranách. Částečně otevřená plocha s rozvolněným porostem SM a BK, nahoře též KL spíše středního věku, SM dílem suchý. V druhově chudém bylinném patru převládá třtina rákosovitá.
233B102		0,29	–	bezlesí	–	bez zásahu		Členitý svah do 25°, stabilizovaná suť v různém stupni zahlinění. Rozvolněný porost SM převážně středního věku, včetně několika souší (většina SM je ve slušném stavu), okrajově též několik KL, podružně BK a JS. V bylinném patru dominuje třtina rákosovitá.
233B103		0,10	–	bezlesí	–	bez zásahu		Severní svah 20°, mírně zahliněná balvanová suť. Menší otevřená plocha zcela bez dřevin, s takřka souvislým bylinným patrem s dom. třtinou rákosovitou, čarovníkem alpským a kapradí rozloženou.
233B104		1,03	–	bezlesí	–	bez zásahu		Příkrý svah sv. orientace. Rozsáhlé otevřené suťové pole, při dolním okraji zahliněné, se sporadickými dřevinami (BR, JR, SM) a zbytky SM souší.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233C10	1	0,70	1A	BK 50, KL 30, JV 15, JS 5, SM	3c	bez zásahu		Svah severní orientace 10–20°, místy výrazně balvanitý. Nerovnoměrně zapojená kmenovina BK, v exponovaném terénu s hojným KL a JV, jednotlivě i SM a JS, bez významnější obnovy.
233C10	2	0,63	1A	KL 40, BK 40, JV 15, JS 5, SM	3c	bez zásahu		Výrazný svah jv. orientace, do 25°, s mělce zahliněnou balvanovou sutí. Prosvětlená mladší kmenovina KL, BK, JV, řídce i JS, při okraji suťového pole 1 SM. V bylinném podrostu většinou dominuje třtina rákosovitá. Souvislejší obnova chybí.
233C10	3	0,26	1A	KL 40, BK 35, JS 25	3c	bez zásahu		Mírný až střední svah západně od vrcholu, zazemněný. Nerovnoměrně prosvětlená, nesterjnověká kmenovina BK, KL a JS, bez obnovy. Rozhledna, ruina turistické chaty, mírná ruderalizace.
233C12		0,81	1A	BK 75, KL 20, JS 5, JV	3c	bez zásahu		Střední svah vjv. orientace, většinou výrazně balvanitý. Mladší zapojená BK kmenovina s příměsí KL a vtroušeným JS. Roztroušené ležící mrtvé dřevo různých dimenzí.
233C17	1	5,89	1A	BK 50-55, KL 40, JS 5-10	3c	bez zásahu		Vrcholová plošina záhy přecházející do středních, na západě i příkřejších svahů ± sz. orientace (sklon až 33°), na V se zužuje do klesajícího hřebítka; zahliněná suť. Prosvětlená stará bučina nižšího (zakrslého) vzrůstu, do 25 m výšky s proměnlivou příměsí až kodominancí KL, dále i s JS, ve svažitém terénu zhruba vyrovnaný podíl všech tří dřevin (KL, BK, JS). Původně hojný SM, již déle uhynulý, v důsledku toho porost silně proředěn a s převahou třtiny rákosovité v podrostu. BK již několik let viditelně chřadne (defoliace cca 35 %). Dlouhodobě selhávající přirozená obnova – zničená okusem, stejně jako dřívější nedostatečně ochráněné podsady.
233C17	2	0,40	1A	BK 50, KL 30, JS 20, SM	3c	bez zásahu		Dostí příkrý suťový svah přibližně jz. orientace, 25°, mezi suťovým polem a cestou. Nerovnoměrně smíšená, volně zapojená a nesterjnověká kmenovina KL, BK a JS, řídce i SM, bez obnovy.
233C105		0,18	–	bezlesí	–	bez zásahu		Mírně zahliněná suť v severním svahu. Světlna částečně rozpadového původu s 1 starým, vitálním SM, skupinkou mladých SM a okrajově i staršími KL. Řídké zmlazení SM a BK ovlivněné zvěří.
233C106		0,79	–	bezlesí	–	bez zásahu		Dostí příkrý svah severní orientace. Částečně zahliněná suť s řídkým porostem SM a JR, vč. souší.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň příroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233C107		0,37	–	bezlesí	–	bez zásahu		Dostí příkrý svah jižní orientace. Okrajová část otevřeného suťového pole, zahliněná, s nesouvisle zapojenou bylinotravní vegetací pasekového typu a ojedinělými dřevinami, vč. zbytků souší.
233C108		0,07	–	bezlesí	–	bez zásahu		Okrajová část suťového pole jižně od vrcholu, ± zahliněné partie.
233C109		0,02	–	bezlesí	–	bez zásahu		Druhotné bezlesí na vrcholu – rozhledna.
233C110		0,19	–	bezlesí	–	bez zásahu		Okrajová část suťového pole, zčásti zahliněno a s jednotlivými dřevinami.
233C111		0,16	–	bezlesí	–	bez zásahu		Okrajová část bezlesí jz. od vrcholu, zčásti zazemněno, se sporadickými dřevinami.
233C902	1	0,76	–	bezlesí	–	bez zásahu		Příkré severní svahy až 35°, víceméně zazemněná suť. Při okrajích i v ploše roztr. živé SM spíše středního věku a SM souše, dále několik JR. Roztr. zmlazení SM do 1 m, ovlivněné okusem, bylinné patro s pokryvností 70 % a dominancí třtiny rákosovité.
233C902	2	0,04	–	bezlesí	–	bez zásahu		Samostatná část bezlesí na zahliněné suti – menší rozpadová světlina se zbytky SM souší.
233C903	1	0,44	–	bezlesí	–	bez zásahu		Nevyhraněné bezlesí na zahliněné suti v příkrém ssv. svahu. Mezernaté porosty KL, JS, BK, SM, JR.
233C903	2	0,13	–	bezlesí	–	bez zásahu		Nevyhraněné bezlesí na zahliněné suti v sv. svahu. Rozvolněné porosty KL, JS, BK, SM.
233C904		2,76	–	bezlesí	–	bez zásahu		Rozsáhlé suťové pole jižně od vrcholu. Dostí příkré svahy jjz. až jjv. orientace, otevřené plochy kamenito-balvanitých sutí přerušené relativně zazemněnými úseky s rozvolněnými stromovými porosty až víceméně jednotlivými dřevinami – BK, KL, SM, JR. Bylinná vegetace pasekového typu.
233D1		0,24	1A	JD 35, KL 25, BK 20, JLH 20	5	úklid pletiva	3	Střední svah jižní orientace, zazemněný. Odrostlá mlazina až tyčkovina JD, KL, BK a JLH v částečně rozpadlé oplocence, porost víceméně zapojený, 3–9 m vys., menší škody loupáním a ohryzem. Místy bohaté odrůstající zmlazení po vnějším obvodu oplocenky.
233D2		0,24	1C	SM 40, BK 30, KL 30	5	úklid pletiva, prořezávka	2	Střední svah jjz. orientace, balvanitý. Odrostlá mlazina BK, SM, KL v rozpadlé oplocence. Dílčí škody ohryzem a loupáním, SM místy rozlámaný.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal .	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233D4		0,14	1C	SM 30, BK 30, KL 10, JD 20, JS	5	úklid pletiva	3	Střední svah jižní orientace, zazemněný. Mladá kmenovina SM, KL, BK, s podúrovňí JD a BK (značné škody loupáním). Porost v oplocení, které je z větší části povalené.
233D14	1	3,34	1B	BK 80, KL 12, JS 8, JV, JD, JLH, SM?, LP?	3c	bez zásahu, likvidace nefunkčních oplůtků		Na JV střední svahy jz. orientace, do 20°, víceméně zahliněné. Volně zapojená, místy se rozpadající stará BK kmenovina s lok. zmlazením BK do 1 m poškozeného okusem, lok. příměs KL, JS, JV. Dále zbytky individuálně chráněných podsadeb BK, JD, JLH. Na SZ příkřejší suťový svah západní orientace, níže již zahliněný. Nahoře suťový les s mohutnými JS, dále s JV, KL a BK, níže již pouze BK. Poměrně hojně ležící mrtvé dřevo.
233D14	2	3,55	1B	BK 80, KL 15, JS 5	3c	bez zásahu, případně výběr do 20 % zásoby za účelem podpory přirozené obnovy		Střední svah jižní orientace, 15–201, zahliněný, nahoře víceméně suťový. Vysoká BK kmenovina (33–36 m), zapojená, nahoře místy hojně KL, patrně o něco mladšího věku, řídce i JS. Dole v prosvětlených úsecích poměrně bohatě odrůstající zmlazení BK 1,5 m; místy hojně ležící mrtvé dřevo.
233E2		0,22	1B	BK 100, SM, KL	5	bez zásahu, likvidace oplocenky		Mírnější svah sv. orientace, zamokřený. Nesouvislá odrostlá mlazina BK, 4–5 m vys., při okrajích s několika staršími BK. Ve střední části podmáčená světlina. Porost v polorozpadlé oplocence.
233E6		0,23	1C	SM 70, BK 30, MD	5	bez zásahu		Střední svah přibližně jv. orientace, do 25°, mírně kamenitý. Mladší kmenovina SM s příměsí BK a vtroušeným MD, při úpatí rozpadová světlina. Část SM je proschlá, s vrškovými zlomy.
233E9		1,17	1A	BK 50, JS 35, KL 10, SM 5	3c	bez zásahu		Mírné a střední svahy jv. orientace, s částečně zazemněnou sutí. Mladší kmenovina JS a BK, místy též KL a SM, porost zčásti prosvětlený v důsledku chřadnutí a hynutí JS (řada padlých stromů v horní části DP). Pod JS je bohatě vyvinuto bylinné patro, významnější obnova ale chybí.
233E12	1	3,48	1B	BK 80, JS 15, KL 5	3c	bez zásahu		Na S: střední až příkré svahy přibližně sv. orientace, do 25°, nerovnoměrně balvanité. Tenčí BK kmenovina, zapojená, s vtroušeným KL a jednotlivým JS, SM. Na J: střední až příkrý svah přibližně východní orientace, s částečně zahliněnou sutí. Víceméně zapojená kmenovina BK s místy hojným JS, řídce s KL, více na J skupinka vysokých SM souší, návazně rozpadová světlina s odrůstajícím zmlazením BK.

označení JPRL	část JPR L	výměra (ha)	RS/PT	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroz.	doporučený zásah	nal	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
233E12	2	0,03	1A	BK 60, JS 30, KL 10, LP	3c	bez zásahu		Malá část psk na J, vůkol hojně JS, též 1 mladší LPS, bohaté zmlazení BK 1 m
233E112		0,29	–	bezlesí	–	bez zásahu		Mírný svah vsv. orientace, zamokřený, místy se stojící vodou. Podmáčená myslivecká loučka, nesečená, bez dřevin. Při východním a jižním okraji kamenné snosy.
233E113		0,09	–	bezlesí	–	bez zásahu		Střední svah jv. orientace, prameniště. Silně zamokřená plocha bez dřevin, víceméně přírodního charakteru.

RS/PT = rámcová směrnice/porostní typ; nal = stupeň naléhavosti: 1 – zásah nutný, 2 – zásah potřebný, 3 – zásah doporučený, odložitelný